

Osmanlı'nın kültürel mirası: Yeşil Bursa

Osmanlı'nın ilk başkenti olan yeşil Bursa'yı gezdik gördük. Gerçekten "UNESCO Dünya Mirası" bu güzide şehri çok beğendik. Yemeklerinden, hanlarına-hamamlarına, yeşilinden denizine, uludağından camilerine... Gezip gördüğümüz yerleri sizler için derledik.

"Tek kelime ile muhteşem havasını almaya gittiğimiz İnkaya, bizi her defasında kendine aşık etmeye devam ediyor. Görkemli yapısı en ufak bir esintide değişik ve huzur veren bir ses çıkartıyor. Bursa'nın bir başka simgesi olan "İnkaya Tarihi Çınar" Osmanlı döneminden beri yaşayan bir efsanedir. Türkiye'nin en büyük çınar ağacı olma özelliğini taşıyan İnkaya, tam 612 yaşında ve adeta zamanla yarışıyor burası. Köklerinin tüm Bursa'ya yayıldığı düşünülen ağacın yıllar önce köklerine tophane surlarında rastlandı. Bu denli büyük bir ağaç hem Osmanlı'nın hem de Bursa'nın en büyük tarihi dokularından biri." ●6-7

KAMPÜS

Doğu Batı

Haziran 2018 Sayı: 22

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

Anılarla sessizliğin sesi

Sessizlik hayatımızı duymaya engel değil. Sessiz dünyayı anlamak için onları tanımak, onların sessizliğini yaşamak gerekir. İşitme engellilerin sesini bir nebze duyurmak için hayatını işaret diline adayan Havva Çeliktaş SDÜ'de verdiği konferans ile anılarını anlatarak büyük beğeni topladı. ●10-11

SDÜ Beton Kano takımı İstanbul'dan üçüncülükle ayrıldı

İstanbul'a giderek Beton Kano yarışmasında adını üçüncülükle duyuran SDÜ İnşaat Mühendisliği öğrencileri kazandıkları parayı Soma madencilerinin ailelerine bağışlayarak taktir kazandı. ●12

Aleksitimi terapi ile tedavi edilebilir

Duyularını tanımlamada zorluk çeken ve bu sebeple de karşısındakiler ile iletişim kurmakta zorlanan insanların, farkında olmadan sahip olduğu aleksitimi, dünya nüfusunun % 10'unda görülüyor. Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı Dr. Öğr. Üyesi İnci Meltem Atay, aleksitimi belirtlerini anlatıyor. ●2

Geleceğin atletleri çekirdekten yetişiyor

SDÜ Spor Bilimleri Fakültesi Atletizm Uzmanlık Bölümü öğrencileri tarafından yaklaşık 300 çocuğa atletizmin temel eğitimleri verildi. Öğr. Gör. Ayşegül Aloglu bilişsel kinestetik ve çocuk atletizmi üzerine çalışmalarını gazetemize anlatıyor. ●15

İletişim Fakültesi ilk mezunlarını verdi

Bundan dört yıl önce ilk öğrencilerine merhaba diyen Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi, şimdi de onları başarıyla uğurlamanın sevincini yaşıyor.

Acısıyla, tatlısıyla geçen dört yılın ardından mezun olma heyecanını yaşayan Halkla İlişkiler ve Tanıtım öğrencileri ile konuştuk. Fakültenin ilk mezunları olmaları ile ilgili duygu ve düşüncelerini bizlerle paylaştılar. Ebru Aydoğdu "Anlatacak o kadar şey biriktirmişim ki hangi birinden başlasam sanki sonunu getiremeyecek gibiyim. Yaşadığımız hayatın birer merdiven olduğunu düşünüyorum. Tek tek, adım adım çıkmamız gereken basamaklar gibi attığımız her adımda, çıktığımız her basamakta bizleri yeni maceralar karşılıyor." ●5

"Herkesin SDÜ'de bir anısı vardır"

SDÜ bu yıl da öğrencilerini mezun ederek yeni hayatlarına uğurladı. Ailelerin katılımı ile gerçekleşen mezuniyet törenine, 1998 yılında SDÜ'den mezun olmaya hak kazanmış eski öğrenciler ile yeni mezunlar duygu ve düşüncelerini bizlerle paylaştılar. ●8-9

Aleksitimi terapi ile tedavi edilebilir

Duygularını tanımlamada zorluk çeken ve bu sebeple de karşısındakiler ile iletişim kurmakta zorlanan insanların, farkında olmadan sahip olduğu aleksitimi, dünya nüfusunun % 10'unda görülüyor. Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı Dr. Öğr. Üyesi İnci Meltem Atay, aleksitimin belirtilerini Kampüs Doğu Batı'ya anlatıyor.

Aleksitimi nedir?

Aleksitimi, "duyguları algılama, tanımlama ve açıklama konusunda yetersiz olmak" şeklinde tarif edilen bir kişilik durumu. Aleksitimik kişilerin temel özellikleri; mutluluk, acı, özlem, sevgi, coşku, öfke gibi duyguların farkındalığından veya bunları ifade edecek sözcüklerden yoksun olmalarıdır. Duyguyu tanıma ve duyguyu ifade edebilme yeteneği çocukluk çağından itibaren başlar. Çocukluk döneminde duygularını rahat ifade edebilen ve böyle bir ortam yaratabilen ailelerde çocuklar çok daha rahat bir şekilde duygularını ifade etmeyi öğrenir. Fakat tam tersine, duygularını ifade etme konusunda kısıtlı olan ailelerde

duygu aktarımı daha azdır. Ebeveyn açısından böyle durumlarda çocuk, duyguyu aktarma konusunda daha geri planda kalır ve duyguyu aktaramamaya başlar. Genelde böyle ailelerde ebeveynde duygu kısıtlılığı görülür. Duygu körlüğünün genetik tarafı vardır ama aynı zamanda öğrenilebilir bir süreçtir. Terim olarak ilk kez 1973 yılında psikoterapist Peter Sifneos tarafından icat edilmiş. Kelime, eski Yunancada "Alexo (kovmak)" ve "thumos (ruh, duygu, düşünce)" kökünden oluşuyor, aslen "duyguyu kovmak" anlamına geliyor.

"Duygu, çocukluk döneminden itibaren oluşur"

Duygu beyin ile ilgilidir. Beyinde bazı bölgeler duygunun oluşumundan daha çok sorumludur. En çok bizim limbik dediğimiz bölge, duyguların alev alev yandığı bölgedir. Duygularımızı kontrol eden kısımda kortikal ve özellikle ön korteks dediğimiz beynin dış katmanı duygularımızın kontrolünden sorumludur. Bazı insanlar birtakım duyguları daha alevli yaşarken, bazı insanlar daha az tepkiler verebilir. Böyle bir durumda aşırı bir üzüntü halinde o üzüntünün çok aşırı miktarda olduğuna karar veren beynin dış merkezi olan kortikal bölge, "bu kadar çok üzülmemen gerekir", "duygularını kontrol edebilmen gerekir" şeklinde uyarılar vermektedir. Limbik böl-

ge aslında tek başına çalışmamaktadır. Hem kortikal bölge ile hem de başka bölgelerle bağlantısı vardır. Duygular aslında nöronların birbiriyle olan aktif bağlantısı ile oluşuyor ama bütün bu yetenekler çocukluk döneminden itibaren geliştirilebiliyor.

Aleksitimi kendini nasıl belli ediyor, tanısı nasıl konuluyor?

Ne hissettiğimi çoğu kez tam olarak bilemem. Duygularım için uygun kelimeleri bulmak benim için zordur. İçimde ne olup bittiğini bilmiyorum. İçimdeki duyguları yakın arkadaşlarıma bile açıklamak bana zor gelir. İnsanlarla duygularından çok günlük uğraşları hakkında konuşmayı yeğ-

lerim gibi ifadeler, Aleksitimik bireyler için duygularını ifade edemediklerinden dolayı duygusal sağırılık gibi bir tanım kullanılabilir. Depresyona yatkın olurlar, çünkü duygularını aktarmakla ilgili sıkıntıları vardır. Kişi, genel olarak duyguları kendi içinde yaşadığı için depresyona eğilimi artar.

“Aleksitimi tedavi edilebilir”

Aleksitimi terapi ile tedavi edilebilir. Kişinin farkındalığını artırmak, duyguları, düşünceleri ve davranışları ile hepsi bir bütündür. Bilişsel davranış terapisi ile aleksitimi azalır. Genetik yatkınlık olması biyolojik temel hazırlar, sosyal faktörlerle bunun üzerine gelmesi ile aleksitimi ortaya çıkabilir. Genetik yatkınlığı olan birisi çok aktif yetiştirildiğinde, duygularını ifade edebildiğinde ve bundan dolayı cezalandırılmayıp ödüllendirildiğinde aleksitimiden korunabilir.

İnan Baydoğan (Tarih)

Hayatımızın her adımında nelerle karşılaşacağımızı bilemeyiz. Başımıza neler gelecek, ne olaylar yaşayacağız hiçbir vakit kestiremiyoruz. Çoğu zaman karşılaştığımız olayları görmezden gelir, adeta hiç yaşamamış gibi çekip gideriz. Belki de duygularımızın körelendiğini düşünebiliriz. Fakat yaşamış olduğumuz bu olayları aslında uzun bir vakit unutamıyoruz, her ne kadar görmemezlikten de gelsek de. İşte bence bu da duygularımızın körelmediğinin bir ispatıdır. Ben kendim de buna benzer bir olay yaşadım ve bunu anlatmak isterim. Günler öncesinde arkadaşlarımla çarşıya çıkmıştık. Yolda yürürken caddenin kenarında oturan bir satıcı teyze gördüm. Sebze satıyordu ama aynı zamanda yüzünde küçük bir mahcupiyet vardı. Doğrusu sebebini bilemiyorum, çok kısa bir süre sonra bir tane alıcı yanına yaklaşıp “teyze bu domatesler ne kadar” diye sordu. Teyze, “evladım 2.5 lira” dedi. Adam, “ya 1,5 olmaz mı” diye sordu. Tekrar teyze üzgün bir ifadeyle “2 olur” dedi ve adam yine hiç istifini bozmayıp “yok 1,5 tl olsun” dedi. Satıcı teyze çok üzgün bir şekilde tamam demek zorunda kaldı. Aslında teyze çok ucuza satmıştı belliydi fakat ihtiyaç sahibi olduğu da çok açıktı. Mecbur kalmıştı, hayatta kalma mücadelesini kazanmak zorundaydı. İşte ben de o vakit adamın yanına yaklaşıp “siz bunları markette, manavda 5 liraya alamazsınız. Niye şimdi burada bu kadar ısrar edip teyzeyi mecbur bırakıyorsunuz” demek istedim. Fakat diyemedim, duygularımı açıkça belirtmedim ve sessiz kalmayı tercih ettim. Bazen düşünürüm, gerçekten de aleksitimi bir insan mıyım diye, sonra yok değilim diyorum. Çünkü duygularımı her zaman içime atmadığıma da eminim. Çoğu zaman fikirlerimizi düşüncelerimizi içimize saklar, dillendiremeyiz. Bazen içimizde patlarız, haykırmak isteriz. Lakin kısa bir süre sonra tekrar duraklarız, biliyorum. Aleksimiz psikolojisini yaşadığımızı düşünmediğim gibi, ilerde hiç yaşamayacağım duyguları-

mı hep içimde tutmayıp haykıracığım da diyemem aslında.

Beytullah Efe Küçüktüfekçi (Türk Dili ve Edebiyatı)

Hiç kedi sesinin olmadığı, köpeklerin havlamadığı bir dünya düşündünüz mü? İnsan kargaşalarının olduğu ortamlarda bir sokak hayvanına elini uzattığında, koşarak yanına geldiğini gördüğün an yaşadığın mutluluk paha biçilmez olmalı. Fakat bugün bütün insanlarda olan hayvan düşmanlığı, onlara yapılan türlü işkenceler ve onların görmez-

den gelinmeleri, dünyayı gittikçe yaşanmaz bir hale getiriyor. “Merhamet” duygusunun yok olmaya yüz tuttuğu bir dünya. Daha geçen sabah yol kenarında ayağının teki kırık olduğu için sürünerek giden bir köpek gördüm. Onlarca insanın olduğu bir yerde bunu herkesin görmezden gelmesi beni öfkeliendirdiği gibi üzdü de. Yaşayan bir canlının orada can çekişiyor olmasının kimsenin umrunda olmaması ne kadar da acı! “Aman canım her yerde böyle yaralı hayvanlar var, zabıtalara ilgilensin” demek onların çektiği bu acıya zamanla alıştığı-

mızın göstergesi. Merhamet duygusunun yok olması bir nevi. Onların dünyasını biz yaratmak zorundayız. Eğer öyle olmasaydı Tanrı insana değil de hayvana verirdi “akıl” denilen mucizeyi. “Alışmak” çok güzel bir duygu. Alışmasaydık delirirdik hepimiz. Fakat bu alışma, konusuna ve dozuna göre değişiklik göstermesi gereken bir duygu. Kötü bir duruma alışmak, onu aynı zamanda kabullenmek demektir. Bu yüzden toplum olarak sadece hayvanlar konusunda değil, günlük yaşantımızda da gördüğümüz kötü durumlara alışmamalıyız. Bütün duygular aynı anda yok olsa dahi “merhamet” her daim var olmalı bir insanın içinde. Ancak o zaman yaşanabilir bir yer olacak dünya.

Onur Sarıkaya (Hukuk)

Nasıl hissediyorsun? Bilmem iyiyim herhalde. Bu hoşuna gitti mi? İnan teşekkür ederim. Beni çok üzüyorsun? Nasıl yani? Bak bunu sevdim, sende sevdim mi? Hı hı evet evet. Kızmadın değil mi? Kızmak mı? Kanka o geliyor benimki, kalbim fırlayacak, sen neden susuyorsun? İnan kanka sakın ol! Böyle cevaplar veren bir kişinin toplum içinde arkadaşları ile iyi anlaşması kolay değildir. Bazıları ile somut bir şeyler paylaşabilir ama neredeyse hiç kimse ile duygu paylaşımı yapamaz. İnsanlar samimi oldukları kişilerle sevinç, üzüntü, kızgınlık, umut gibi duyguları paylaşır değil mi? En samimi olduğumuz kişiler anne, baba, abi, abla, kardeş, dost, sevgili gibi kişiler üzüntülerimize ve sevinçlerimize en çok şahit olanlardır. Duyguların sürekli gizlersek yalnızlaşır ve kendi içimizde yaşar gideriz. Fakat bu durumu yine de duygularımızla idrak ederiz. Şimdi farklı bir durumdan bahsedeceğim, o da şu: bu duygu dediğimiz, bazen ruh hali dediğimiz, his dediğimiz mücerret durumları hiç yaşamıyorduk? Kızamıyoruz, sevemiyoruz, özleyemiyoruz, heyecanlanamıyoruz, korkamıyoruz. Gerçekten hayat acılarıyla sevinçleriyle güzeldir. Hayatta her zaman üzülmek de kötü, her zaman sevinmek de. Bunun tam tersi aynı şekilde hiç sevinmemek kadar hiç üzülemez de eksiklik. Hayat içinde her şeyi barındırır ve en güzeli de nedir biliyor musunuz? Paylaşmak. Aleksitimi durumunda hayatı gri yaşarız. Yaşasın renkli dünyamız. **Haber: Hamza Turan**

Onur Sarıkaya

Beytullah Efe Küçüktüfekçi

İnan Baydoğan

SDÜ'den Çukurova'ya

Bu yıl düzenlenen Çukurova Üniversitesi Genç İletişimciler Kongresi 21 farklı üniversiteden öğrenciler tarafından gönderilen ve Bilim Kurulu tarafından kabul edilen 64 bildiri ile 3 ve 4 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşti. Kongreye SDÜ İletişim Fakültesi'nde üç öğrenci katılarak bildirimlerini sundular.

Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi Lisans öğrencileri İrem Koçyiğit, Gizem Tunçöz ve Yüksek Lisans öğrencisi Ezgi Tekin, Çukurova Üniversitesi tarafından düzenlenen Genç İletişimciler Kongresine katıldılar. Öğrencilerimiz, hummalı bir çalışma sonrasında ortaya koydukları makaleleri kongrede sunma şansı elde ettiler. Gizem Tunçöz X ve Y kuşaklarının e-kitaba karşı tutumlarının incelenmesi, İrem Koçyiğit Gençlerin sosyal medya kullanım motivasyonları ve Ezgi Tekin Marka iletişimi bağlamında toplumsal cinsiyet algısı: Atasay reklamı üzerinden alımlama analizi konularında yaptıkları çalışmaları kongrede öğrencilere ve akademisyenlere sundular. İki gün süren kongrede, öğrencilerin işleyişi gözlemlenmesi ve deneyim sahibi olmaları amaçlanıyor. Kongreye katılan arkadaşlarımızla sohbet ettik, duygu ve düşüncelerini öğrendik.

Gizem Tunçöz (Halkla İlişkiler ve Tanıtım)

Çalışmamın hazırlık süreci benim için "hareketli" diye nitelendirebileceğim bir süreçti. Çalıştığım konu, "sonucu ne çıkacak acaba?" diye benim de merak ettiğim ve zaten bu nedenle çalışmayı seçtiğim bir konuydu. Birçok zorlukla karşılaştım tabii, çok bunaldığım anlar oldu. Mesela; çalışmamda tercih ettiğim veri toplama yöntemi anketi ve bu konuda sıkıntılar yaşadım. Yine de karşınıza çıkan bu sıkıntılar, çalışmamızı seveyerek yaptığımız ve çalışmamızda bir sonuca ulaştıktan sonra gülerken hatırlayacağımız anılarımız oluyor. O dönemde yaşanan tatlı telaşlar olarak hatırlanıyor.

Ortam çok samimi ve içtendi. Bir çalışma yapıyorsunuz ve bunu başkalarıyla paylaşabileceğiniz, aynı zamanda bunu yapacak sizin gibi birden çok kişinin olduğu, birbi-

rinden değerli akademisyenlerin olduğu bir ortamdasınız; her şeyden önce bu çok farklı hissettiriyor. Bunun dışında kongreyi düzenleyenler bu işi çok güzel yapmışlar. Konaklama, ulaşım ve benzeri konularda hiçbir problemimiz olmadı. Bizimle oldukça ilgililerdi ve ortam o kadar güzeldi ki bir gün daha kalmak istedik. Hatta uçak biletlerini erteleyebilseydik kalacaktık ama maalesef yapamadık.

Aslında bölümümüz halkla ilişkiler olduğu için bugüne kadar derslerimizde birçok sunum yaptık, topluluk önünde konuşma korkumuzu biraz da olsa törpüledik. Fakat kendi adıma konuşacak olursam, bu katıldığım ilk kongre olduğu için ve bu nedenle daha önce hiç görmediğim bir ortam olduğu için ister istemez heyecanlandım. İleriki yaşamıma ve kariyerime nasıl bir katkısı olur dersek; her şeyden önce birden alıştığınız muhabbet ortamınız değişiyor. Bir bakıyorsunuz konuştuğunuz konular hep akademik konular olmuş ve bu ilerleyen kariyerinizde zaten akademi ile alakalı bir şeyler düşünüyorsanız, kendinizi oldukça iyi hissetmenizi sağlıyor. Merak ederek ve seveyerek yaptığım bir çalışmayı başkalarıyla paylaşmanın verdiği hazza nail oldum. Bu, yeni çalışmalar yapmanız için size güzel bir motivasyon kaynağı oluyor. Bundan sonrasında arkası gelir diye düşünüyorum.

Ezgi Tekin (Yüksek Lisans öğrencisi)

Hakem sürecinden geçecek ilk çalışmam olduğu için hata yapmamak adına ciddi emek isteyen bir süreçti. Çalışmanın analiz kısmı alımlama analizi olduğu için görüşmelerden oluşuyordu. Kişilerle görüşürken tahmin ettiğimden daha farklı cevaplar aldım. Bu cevaplar farklı bakış açısı geliştirmemi sağladı. Genel olarak zor ama keyifli bir sü-

reçti. Birçok hocanın karşısında sunum yapmak tabii ki çok heyecanlı bir durum. Yaptığınız çalışmayı karşı tarafa aktarmamanız durumunda bir anlamı kalmıyor. Ancak hocaların hepsi iletişim anlamında çok sıcaktı. Bu nedenle heyecanımızı bastırabilirdik. Kendimize ait bir çalışmamızın olması, akademik bir toplulukta sunum yapmış olmamız, kariyerimizde muhakkak olumlu bir etki yaratacaktır. Ayrıca ortam inanılmaz keyifliydi. Çünkü genel olarak herkes sizin yaşlarınızda ve sizin alanınızdan. Bu nedenle oturma dışı aktivitelerde birçok ortak konuda sohbet edebileceğiniz, birçok farklı çalışma görebileceğiniz bir yerdi. İlk kongre deneyimim çok güzel geçti. Keyifli ve heyecanlı bir deneyimdi. Kendi alanımla ilgili kongrelere katılmaya devam etmeyi düşünüyorum.

İrem Koçyiğit (Halkla İlişkiler ve Tanıtım)

Çalışmamın hazırlık süreci oldukça zorlu, yorucu ama bir o kadar da keyifliydi. Çalışmayı tüm detaylarıyla ele aldım ve en iyisi olması için uğraştım. Sonucunda da zaten tüm emeklerime değdiğini düşünüyorum. O atmosfer gerçekten de tarif edilemeyecek kadar güzeldi. Çok güzel ve değerli insanlarla tanışma fırsatı buldum. İletişimin duayenleri olarak gördüğümüz değerli insanların karşısında sunum yapmak çok heyecan vericiydi. Kendimi çok özel hissettim. Kesinlikle kariyerimin ilerleyen dönemlerinde bu gerçekleştirmiş olduğum sunumu özel bir adım olarak sayabilirim. Bu kongrenin benim için çok güzel bir başlangıç olduğunu düşünüyorum. Orada olduğum kısa sürede, hep olmak istediğim yerde olduğumu fark ettim. **Haber: Cansu Karademir**

"Fedakarlık yapmadan başarıyı elde edemezsiniz"

Erasmus Öğrenci Değişim Programının öğrencilerin kariyer gelişimine etkisinin olup olmadığının ölçülmesi amacıyla İletişim Fakültesi öğrencileri tarafından yapılan çalışma Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İletişim Kongresi'nden birincilikle ayrıldı.

Ünes Şen: Çalışma hazırlık süreci bir yıl sürdü. İlk olarak TÜBİTAK'a gönderilmek üzere özet bir makale yazdık. TÜBİTAK'tan olumlu sonuç cevabı alınca çalışmamıza son hız başladık. Okulumuzun kütüphanesine giderek literatür taraması yaptık. Belirlediğimiz kaynakları elde ettikten sonra bu kaynaklardan faydalanarak ortaya bir anket çıkarttık. Bu anketi 600 kişiye uyguladık. Anket verilerini SPSS programı ortamında girişlerimizi yaptık. Veri sonuçlarını elimize alınca sonuç raporu yazmaya başladık. Sonuç raporunu hazırladıktan sonra tekrardan Ankara'ya son hali olarak gönderdik. İdris arkadaşımız Zonguldak'a giderek makalemizin sunumunu yaptı. Projemiz kongrede birinci seçildi.

Mehmet Yalçinkaya: Makale hazırlık sürecimiz oldukça yoğun, stresli bir ortam içinde geçti. Çünkü ilk defa bir projeye hazırlanıyorduk. Ne yapacağımızı ne edeceğimizi bilemiyorduk. Projemiz Erasmus değişim programından yararlanmış öğrenciler üzerine olduğu için onlara ulaşmakta büyük sıkıntı çektik. Projemiz Erasmus değişim programı hakkında hiç bilgisi olmayan, Erasmus değişim programından yararlanmak istemeyen, Erasmus değişim programından

yararlanmak isteyen ve Erasmus değişim programından yararlanmış öğrenciler olarak dört bölümden oluşmaktaydı. Üç bölümü tamamlamamız bizim için daha kolay oldu diye biliriz. Erasmus değişim programından yararlanan öğrencilere ulaşmakta zorluk yaşadık. Fakülteleri tek tek dolaşarak Erasmus değişim programından yararlanmış öğrencilerle iletişime geçtik. Bu safhada biraz zaman kaybımız oldu. Ulaşamadığımız öğrenciler olduğu için her fakülteye rektörlükten aldığımız izin doğrultusunda telefonla ulaşmaya çalıştık ve öğrencilere telefon üzerinden soruları okuyarak anket formlarını doldurmaya çalıştık. Tabii her telefon açılışında "kimsiniz", "nereden buldunuz numaramı" gibi sorularla karşılaştık. Kendimizi tanıtp, durumu izah etmeye çalışarak anket doldurmaları için ricada bulunduk.

"Fedakarlık yapmadan başarıyı elde edemezsiniz"

Ünes Şen: Çok sancılı bir sene geçirdik. Bazen çok yıldık yeter dedik, bazen de pes etmek yok dedik. Prof. Dr. Ümit Arklan danışmanlığında bir yıl süren projemizi bitirdik. Fakat şunu açıkça belirtmeliyim ki fedakarlık yapmadan başarıyı elde edemezsiniz. Ümit hoca-

mızın danışmanlığında çok titiz ve düzenli bir şekilde çalışarak ortaya bu başarı çıktı. Gece yarınlarına kadar okulda kalıp güvenle birlikte fakülteyi kapatacak derecede okuldaydık. Bazen küstük, bazen kızdık birbirimize, bazen mutlu olduk fakat bu başarı ortak bir başarıdır.

"Bir projeyi yaparken öncelikle insanda sabır olması gerekiyor"

Mehmet Yalçinkaya: O anki atmosfer ortam baya stresli geçmişti. Bir projeyi yaparken öncelikle insanda sabır olması gerekiyor. Çünkü yapamadığımız başarısız kaldığımız durumlar grup içinde çatışmalara sebep olabiliyor. Bir projeyi yaparken doğru kişi ve kişilerle başlamak gerekiyor. Çünkü arkadaşlık bir işe başladıktan sonra biraz geride kalabiliyor. İstedığınız kadar arkadaş olun, yeri geldiğinde ufak bir şey bile sinirlerin gerilmesine sebep olabiliyor. Tabii bu ortam insana bir şeyler katıyor. Sakin olmayı, sabırlı olmayı, ekip içinde koordinasyonun sağlanması gibi konularda kendinize bir şeyler katabilirsiniz. Grup çalışmalarında bir kriz varsa, krize yenilmek yerine krizi fırsata dönüştürmek önemli. **"Benim de bir başarımla olsun diyorsanız"**

İletişim'e gelen ilk birincilik

Yerinizden kalkın, bir hedef belirleyin"

Bize yol gösterici olarak bölüm hocamız yardımcı oldu. Eğer kariyerinize bir katkı sağlamak istiyorsanız değer verdiğiniz hocalarınızdan yardım alabilirsiniz. Danışman hocamız olsun, dekan hocamız olsun, fakülte'deki diğer hocalarımız olsun bu süreçte bizlere destek oldular. Kendi işlerini bir kenara bırakıp bizlere yardımcı olmaya çalıştılar. Bir işe başlamak istiyorsanız ilk yol kendinize bir hedef koyun ve ilk adımı atın. Yaptığınız çalışmalar belki ilk başta kabul görmeyebilir. Sakın umutsuzluğa kapılmayın, olmadı diye üzülmeğin ve yeniden hazırlanın. Eksiklerinizi görün ve yeni projenize daha sağlam adımlarla hazırlanın. Bu proje bizim içinde bir ilk oldu. Sizlerde bu hayatta benimde bir çalışmam olsun, benimde bir başarımla olsun diyorsanız yerinizden kalkın bir hedef belirleyin ve bu hedefe ulaşmak için çalışmaya başlayın. Emek olmadan bir şeyler ne yazık ki olmuyor. Şimdi yorulacaksınız ama daha sonra bu yorulduğunuzun meyvelerinizi toplayacaksınız. Her şey ilk adımda gizli kalkın ve başlayın. Hayatta asla pes etmeyin. Bu hayatta sizde iz bırakanlardan olun. **Haber: Hamza Turan**

İletişim Fakültesi ilk mezunlarını veriyor

Bundan dört yıl önce ilk öğrencilerine merhaba diyen Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi, şimdi de onları başarıyla uğurlamanın sevincini yaşıyor.

Acısıyla, tatlısıyla geçen dört yılın ardından mezun olma heyecanını yaşayan Halkla İlişkiler ve Tanıtım öğrencileri ile konuştuk. Fakültenin ilk mezunları olmaları ile ilgili duygu ve düşüncelerini bizlerle paylaştılar.

Yasemin Nas

Süleyman Demirel Üniversitesi, araştırarak tercih yaptığım bir üniversiteydi. Bu yüzden ilk geldiğim anda hemen alıştım. SDÜ'nün bence diğer fakültele göre en aktif dersliklerinde olduğum için şanslıydım. GSF'de dört yıl geçirmek SDÜ'lü iseniz güzel bir durum. İstanbul'dan Isparta'ya geldiğim için ilk sene biraz farklıydı. İstanbul'da sürekli bir yerlere yetişme telaşı oluyor insanda ama Isparta'da böyle bir derdiniz olmuyor. Burada huzurlu bir dört yıl geçirdiğimi söyleyebilirim. Şimdi ise Isparta'dan ayrılacağı için üzülüyorum. Fakültenin ilk öğrencilerinden olarak mezun olmak mutluluk verici bir durum. Mezun olduğum gün zamanın bir kere daha ne kadar çabuk geçtiğini anladım. İlk geldiğimiz zaman fakültemize ait sadece iki sınıf vardı. Şimdi ise yeni yeni bölümler açılarak bir sürü sınıf eklendi. Ben fakültemi bir aile olarak görüyorum. Ailemin gün geçtikçe büyüyor olması beni duygulandırıyor. Bu ailenin bir parçası olduğum için de gurur duyuyorum. Bence İletişim Fakültesi öğrencisi olmak, insanı hayata karşı hazırlayan ve insanın karakterini iyi yönde etkileyen bir yer. Bu yüzden İletişim Fakültesi öğrencisi olmanın bir ayrıcalığı var diyebilirim. Benim için öğrenci olmak çok güzel bir şey. Bu yüzden mezun olurken geçirdiğim güzel zamanlar ve edindiğim güzel anılar nedeniyle değişik duygular içerisindeyim. Mezun olmak, hem çok gururlu hem de çok duygu dolu bir dönem benim için. İş hayatına atılacak olmanın verdiği bir stres var. Yeni bir hayata geçiş ve alışkanlıkları değiştirmek zor olacak. Dört yıl boyunca çok güzel bir öğrencilik hayatı geçirdim. Hocalarımın hepsi şahane insanlardan oluşuyordu. Bir kere bile SDÜ'ye geldiğim için pişmanlık hissetmedim.

Tuğçe Çıtak

Şimdi bir kız düşünün; her şeyde aşırıya kaçan, "ya hep, ya hiç" gibi bazen işe yarayan fakat çoğu zaman ölçsüzlük sebebiyle ölçsüz bir hayat yaşatan saçma bir hayat felsefe-

sine inanmış ve hayatını bu felsefenin akışına bırakmış. On sekiz yaşına bastıktan iki gün sonra, hakkında bir şeyler bildiğimi sandığım fakat hiçbir şey bilmediğimi bir şeyler öğrenmeye başladığımda fark ettiğim bu fakülte- de, üstelik memleketimden kilometrelerce ötedeydim. Bu şekilde geldiğim üniversitede dört yılın sonunda hem ruhsal anlamda hem de karakterimde bazı değişimler yaşadım. İlk olarak bu dört senede "ölçülü" olmayı öğrendim, kaybetmeye tahammül edemezken burada kaybetmenin güzelliklerini keşfettim. Kaybetmenin aslında çok şey kazandırdığını öğrendim. En önemlisi de "öğrenmeyi" öğrendim diyebilirim. Öğrenmenin öyle hayata üstten bakarak değil, tam anlamıyla dibe gömülerek gerçekleştiğini öğrendim. Üniversite bana bu dört senede birçok kültür, birçok insan tanıttı. Her insan farklı bir dünya bence ve bu dört senede birçok farklı dünya keşfettim. Önemli olanın yolun sonuna gelmek değil, yolun kendisi olduğunu öğrendim. Dört sene dinlendiğim bu duruktan ayrılma vakti geldi. Heybemi bir miktar doldurdum ve aklım hep bu durakta kalacak, özleyeceğim, sık sık güler hatırlayacağım. Veda ederken de iyisiyle, kötüsüyle "iyi ki" diyerek ayrılıyorum.

Ebru Aydoğdu

Anlatacak o kadar şey biriktirmişim ki hangi birinden başlasam sanki sonunu getiremeyecek gibiyim. Yaşadığımız hayatın birer merdiven olduğumu düşünüyorum. Tek tek, adım adım çıkmamız gereken basamaklar gibi atığımız her adımda, çıktığımız her basamakta bizleri yeni maceralar karşılıyor. Üniversite de benim için öyleydi. Hayatımızda adım atmamız gereken basamaklardan biri aslında. Süleyman Demirel Üniversitesini kazandığımı gördüğümde söylediğim ilk şey "çok uzakmış" demek oldu. Fakat buraya geldiğimde mesafelerin de o kadar öneminin olmadığını gördüm. Çünkü burada da bir ailem olmuştu. İnsanlar birbirleriyle tanıştıklarında o kişi hakkında fikirleri değişir, eskisi gibi ön yargılı olmazlar. Bir yere ilk kez gittiğimizde de ön yargılı oluyoruz ve başta oraya yabancı olsak da zamanla alışıyoruz, kendimizi oraya ait hissediyoruz. Isparta ve SDÜ'de benim için öyle oldu. Hem Isparta bana bir şeyler kattı, hem de ben ona. Fakülteye ilk adımımı attığımda, bana çok büyük ve karmaşık gelmişti ve bir o kadar da yabancı. Sonrasında alıştırsunuz ve dört seneniz burada geçiyor, gitmek istemiyorsunuz. Buradan ayrılma vaktimizin geldiğini binlerce kişinin bizi ayakta alkışladığı, keplerimizi havaya attığımız an anlamıştım. Sanırım merdivenin son basamağına gelmiştik. İyisiyle kötüsüyle, acısıyla tatlısıyla anlatacak birçok anım oldu. Buradan bir defter dolusu birikimle ayrılıyorum. Geriye dönüp baktığımda, defterimin sayfalarını karıştırdığımda iyi ki hayatımın bir köşesinde SDÜ olmuş diyorum.

Hakan Erol

Her şey birbiriyle bağlantılı ya da denk düşünün hayatta. Bir sınav ile başlıyor bütün aksiyon sonrasında zaman su gibi akıyor, başladı ve bitiyor. Aslında neden bahsettiğimi anlayacaksınız. Gitme kal dedik, lakin gitme kal

diyen birisi olmadı. Güzel arkadaşlar, keyifli zamanlar geçti. Bizimle açıldı iletişim kapısı umarım gelişmelere hep açık olur. Bizlerden sizlere tavsiye dolu dolu yaşayın zamanı, eksiksiz işte gidiyoruz sevgiyle sağlıklı esen kalın.

Eda Küçülmez

Okula başladığımız ilk yıl "burada zaman nasıl geçer", "dağın başı" gibi söylentiler arkadaşlar arasında çok oluyordu. Ama zaman geçtikçe ve okulu tanıdıkça haksız olduğumuzu anladım. SDÜ; gerek konferanslarıyla, gerek kulüpleriyle, gerekse şenlikleriyle çok aktif bir üniversite. Keşke daha önce katılsaydım dediğim birçok kulüp ve etkinlik var. Bizden sonra gelecek olan arkadaşlar bu pişmanlığı yaşamak istemiyorsa bol bol araştırsın ve birden çok kulüpte aktif olsun. Benim Isparta hakkında olumsuz bir düşüncem yoktu, aksine şehir merkezinin yakınlığı ve ulaşım sorununun olmaması bence büyük bir avantaj. Bunun yanında sosyal alanın kısıtlı olması biz öğrenciler açısından sıkıntı yaratabiliyor. Fakat şehre alıştıktan ve güzel arkadaşlıklar edinince bence sorun ortadan kalkıyor. İletişim Fakültesinin ilk öğrencileri olmak fazlasıyla güzel, biraz da hayal kırıklığıydı diyebilirim. Hocalarımız Isparta'daki ailemiz gibi oldular. Konu her ne olursa olsun bizlere kapılarını çalabilme rahatlığı verdiler. Yardımları ve emekleri çok büyük, bu yüzden hepsine teşekkürlerimi iletıyorum. Hayal kırıklığı kısmına gelirse, fakültemiz yeni kurulduğu için bazı materyal sıkıntısı vardı ve program yeni yeni oturtuluyordu. Fakat dört sene içerisinde birçok yeni adım atıldı ve fakültemiz çok hızlı gelişti. İletişim Fakültesinin ilk öğrencilerinden olmanın pişmanlığını hiç yaşamadım, aksine fakültenin bizimle birlikte büyüdüğünü görmek gerçekten tarifsiz bir gurur. Tabii ki her zaman dediğimiz gibi, iletişim öğrencisi olmak ayrıcalıktır.

Aslında mezun olmak çok gurur verici bir duygu. Bir taraftan mezun olmanın heyecanını yaşarken diğer taraftan okul macerasının biteceği için biraz hüzünlüyüm. Kendi adıma buruk bir heyecan yaşıyorum. Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin ilk mezunlarından biri olmak fazlasıyla onur verici diyebilirim. Mezun olmanın iyi yanı bir an önce hayallerdeki mesleğe kavuşmak

ya da kavuşmak için adım atmak. Birçok kişi mesleğine başlayıp düzenli bir hayatın hayali ile mezun oluyor. Bence kötü yanı ise bir daha asla öğrenci olarak o sıralarda oturamamak ve çok daha fazla sorumluluk altına girmek.

Emre Eyüp Şahin

İlk yıl, ilk heyecan, ilk umutlar, ilk arkadaşlıklar daha tozpembe tabii. İlk sene sosyal çevre ve insanlarla ilişki kurma çalışmalarını nedeniyle Isparta'yla tam ilgilenemiyorsunuz. Ben şehri keşfetmeye ancak ikinci hatta üçüncü senemde başladım. Beğenmeyenler olabilir ama ben Isparta'yı gerçekten çok güzel buluyorum. Belki daha önce, tabiri caizse haritada olduğunu dahi bilmediğim bir şehrin gerek tarihi, gerek kültürel bakımından bir hayli önemli olduğunu öğrendim. İlk yıl SDÜ kendini geliştiren üniversiteler sıralamasında sürekli ilk ona girebilen bir üniversiteydi. Son durumunu bilmiyorum ama gördüğüm kadarıyla sürekli bir gelişme ve yapılanma içerisinde, bünyesinde bulunan eğitimci kadrosu ile de gelişmeye devam ediyor. Bir Anadolu üniversitesi olarak birçok köklü ve büyük üniversitelere rakip olmak kolay değil elbet. Fakat SDÜ'ye geldiğime hiç pişman olmadım, tekrar sınava girecek olsam yine burayı tercih ederdim.

Eğer iletişim öğrencisiyseniz sürekli konferanslara, seminerlere, uygulamalı ödevlere alışmalısınız. Gerçekten diğer fakülteleri bilmiyorum ama İletişim Fakültesinin daha hareketli, koşuşturmalı olduğunu düşünüyorum. Bana bir ayrıcalığı olduğunu sosyal beceri ve bilgi anlamında hissettirdi. Burada çok güzel bir dört yıl geçti tabii ki, hayat asıl şimdi başlıyor ve bunun farkında olmak gerekli. SDÜ İletişim Fakültesi çok değerli akademik ekibe sahip ve sürekli gelişmekte. Sınava girecek olan arkadaşlara kesinlikle tavsiye ederim. Ayrıca mezun olduğum için çok mutluyum. Dile kolay, dört sene geçti ve bir emek var ortada, okul hayatı bitiyor. Alt sınıftaki arkadaşlar gerçekten kıymetini bilmeli. Üniversite, hayatın en değerli yılları bence. Arkadaşlardan ayrılmak, alıştığın şehri terk etmek çok zor, burada bir hayat düzeni oluşuyor sonuçta. Fakat hayat devam ediyor, edecektir. Okul aşaması bitti, artık çoluk çocuk olursa onları göndeririz buraya.

Haber: Cansu Karademir

Osmanlı'nın kültürel mirası: Yeşil Bursa

Osmanlı'nın ilk başkenti olan yemyeşil Bursa'yı gezdik gördük. "UNESCO Dünya Mirası" bu güzide şehri gerçekten çok beğendik. Yemeklerinden, hanlarına hamamlarına, yeşilinden denizine, Uludağ'ından camilerine... Kampüs Doğu Batı olarak gezip gördüğümüz yerleri sizler için derledik.

Uludağ

Bursa'nın en önemli yerlerinden biri olan Uludağ'a genellikle kış aylarında gitsek de, yazında piknik yapması çok güzel oluyor. Her Bursalı gibi sürekli gittiğim Uludağ, bana her defasında farklı şeyler kazandırmaya devam ediyor. Yaz aylarının başlaması ile üniversiteden bir arkadaşımın Bursa'ya geldiği dönemde ki anılarımızı ve Uludağ hakkında bilinmesi gerekenleri sizlere anlatacağım. Bilindiği gibi Uludağ Marmara Bölgesi'nin en yüksek dağıdır. Gelen arkadaşım da bu heybetli dağı gördüğünde zirveye çıkmak için çok ısrar etti ve onunla birlikte Bursa'ya adeta bulutlardan bakmış olduk. Tabii biz yaz başı gibi gittiğimiz için kayak yapamadık ama bu heybetli dağ Türkiye'nin en büyük kış ve doğa sporları merkezi konumunda. Bursalı vatandaşlarımızın sık sık ziyaret ettiği bu müstesna dağ içerisinde birçok doğa güzelliği bulunuyor. Bursa'da meşhur olan ve bir gelenek haline gelen kestane şekerinin ağaçları da burada bulunmakta. Uludağ'ı gezerken dikkat çeken başka bir olay ise birçok yabancı plakanın olmasıydı. Aslında burası hafta sonları piknik yapmak için Bursalı ve civar illerden gelen vatandaşlarla dolup taşıyor. Yazın ayrı, kışın çok ayrı bir yerdir Uludağ. Kışın ise tam bir turizm cenneti olurken, yerli ve yabancı binlerce turisti ağırlıyor. Kayak yapmak için kışın dolup taşıyor burası. Oteller bölgesi denen yerde adeta iğne atsanız yere düşmez. Bir başka durağımız ise göller bölgesi oldu. Yine Uludağ'ın iki, üç saatlik uzaklığında olan bu bölgeye araba ile gidiş yok. O yüzden mecburen yürümek zorunda kaldık. Burada çeşitli göller mevcut ve her gölün ayrı bir hikayesi var. Bunlardan en önemlisi herkese de anlattığım Kara Göl; dipsiz

göl adıyla da bilinen bu göle kilimli gölden Alaçam istikametine giden patika ile 10 dakikada ulaşıyor. Zirve tepenin altında kalan 2270 metre yükseklikteki Kara Göl, adına yakışır bir şekilde ürpertici bir görünümü var. Fazla güneş görmemesi ve içme suyu bulunmaması nedeniyle kamp için tercih edilmez. Genellikle gidip görülüp, fotoğraf çekilen bir bölgedir. Buradan yürüdükten sonra Sarıalan'a inip biz de mangalımızı yakıp pikniğimizi yaptık. Daha gezilip görülmesi gereken bir sürü yeri olan Uludağ, tam bir güzellik abidesi. Doğa ile iç içe yaşamayı seven insanlar yazın burada çadır kurup iki, üç aylarını burada geçirebiliyorlar. Devletin sağladığı bir sürü olanak sayesinde dağ hayatını sevenler yazları buradan çıkmıyor.

Yeşil türbe

Bir diğer durağımız ise Bursa'nın en önemli simgelerinden biri olan Yeşil Türbe'dir. Türbe, Sultan Çelebi Mehmet tarafından 1421 yılında yaptırılmış. Buranın en önemli özelliklerinden biri, Bursa'nın her yerinden görülebilecek konuma sahip olması. Bildiğim kadarıyla ve içerideki yazılardan öğrendiklerimle, türbede Çelebi Sultan Mehmet ile oğulları Şehzade Mustafa, Mahmut ve Yusuf ile kızları Selçuk Hatun, Sitti Hatun, Hafsa Hatun, Ayşe Hatun ve dayısı Daya Hatun'a ait olmak üzere toplam dokuz sanduka bulunmakta. Dış duvarları görüldüğü gibi turkuaz çinilerle kaplı. Türbenin içeriside komple çiniyle kaplı olduğundan birçok fotoğraf tutkunu burayı fotoğraflamakta. Buradaki çiniler İznik çiniliğinin örnekleridir. Yeşil Camii'nin kapısının üzerinde sülüs yazılı kitabe aynen şunlar yazmakta: "Burası Medfun Said, Şehid Sultan oğlu Sultan Mehmed

Bin Beyazıd'ın türbesidir. 824 senesi Cemaziyellülâsında vefat etmiştir." Yeşil Türbe'nin mimarisi de çok dikkat çekici ayrı bir unsurdur. Gelen turistler dış görünüşünü, çinilerini inceler sonrasında içeriye girerler. İçeriye giren turistler en ince noktaya kadar bakarlar. İç mimarisi, yapılaş tekniğine göre farklı bir atmosfer sunar. Yazın en sıcak zamanlarda bile içerisi serinliğini koruyor. Biz yaz ayı başlarında gittiğimiz için sanki içeride dağ esintisi gibi bir hava vardı. Ses yalıtımı da çok farklı yapılmış olan türbede, en ufak bir konuşmada ses hemen yayılıyor ve sanki şiddetli bir konuşma varmış gibi algılanıyor. Dediğim gibi herkesin dikkatini hemen çiniler çekiyor. Bu çinilerin üzerlerinde de Selçuklu üslubunda madalyonlar, pencere üzerindeki ayna kısmında Hz. Muhammed'in sözlerini içeren yazılar bulunuyor. Edirne, Sultan II. Murat Camisi'nin mihrabına benzeyen Yeşil Türbe'nin

mihrabı sözcüğün tam anlamıyla eşsiz bir sanat eseridir. Kitabelik kısmı küfi ve celif yazılarla doldurulmuş, köşelerine kıvrık dal ve rûmiler yapılmış. Mihrap çinilerinde koyu mavi, sarı, yeşil, turkuvaz, siyah ve beyaz renkler bolca kullanılmıştır. Yeşil Türbe, Bursa'ya turistlerin hemen hemen ilk gittiği yerlerden biridir. Zaten şehir merkezine de yakın olan türbe her yıl binlerce turiste ev sahipliği yapmaktadır. Biz de her defasında bundan nasibimizi alıyoruz.

Ulu Camii

Yeşil Türbe'den sonraki bir diğer durağımız ise Ulucami idi. Gelen misafir arkadaşımın en çok merak ettiği yerlerden biriydi burası ve en uzun durduğumuz yer burasıydı. Ulu Camii hakkımda tabii ki yeterli bilgim olmadığı için internetten fazlasıyla bilgi alarak gezdik. Belki de Bursa'nın en önemli simgelerinden olan Ulu Camii, Yıl-

Yeşil Türbe

Timsah Arena

Ulu Camii

dırım Bayezid tarafından Mimar Ali Necar'a 1396-1399 yılları arasında yaptırılmış. Ulu Camii, Bursa'nun en görkemli camisidir ve en önemli tarihi yapılarından. Ulu Camii'nin yapılış hikayesini de hemen hemen herkes bilir. Fakat ben yine de bu önemli caminin yapılış hikayesini burada da anlatacağım. Anlatılanlara göre Sultan, Niğbolu Zaferi öncesinde savaşı kazanmak için Allah'a yalvarmış ve yirmi cami yaptırmayı adanmış. Zaferden sonra damadı Emir Sultan'ın önerisi ile yirmi cami yerine yirmi kubbeli tek bir cami yaptırmaya karar vermiş. Cami, zaferden elde edilen ganimet ile yapılacaktı. Ancak 1402'deki Ankara Savaşı'nda sultanın esir düşmesinden sonra Timur camiyi ahır olarak kullandı. 1403 yılında Moğol Şeyhi Emir Bedrüddin yakardı ve 1413'de Karamanoğlu Mehmet Bey'in kuşatması sırasında cami tekrar yandı. Onarımı, Bayezid'in oğlu I. Mehmet tarafından gerçekleştirildi ve cami 1421 yılında ibadete açılıyor.

İçindeki şadırvan ve duvarlarında yer alan dev boyutlardaki yazılar herkesin dikkatini çeken bir diğer unsurdur. Ben defalarca içerisine girsem de her defasında farklı bir haz alıyor, farklı şeyler öğreniyorum. Hutbe'nin sağ tarafında yüksekçe bir yere asılan siyah örtü bulunmakta, bu Kabe kapısının örtüsüdür. Mısır Seferi'nden sonra halife olan Yavuz Sultan Selim, Mekke'de onarımına girişmiş. Bu arada Kabe'nin örtüsünü İstanbul'dan gönderilen yeni örtü ile değiştirmiştir. Yavuz, eski örtüyü ise Bursa'ya getirip Ulu Camii'ye hediye etmiş ve kendi elleri ile taşıyıp asmıştır. Saf altın iplik ile üzerine ayetler işlenmiş bu örtü, yüzyıllar boyu kararmadan kalmıştır. Namaz kılma alanı bakımından Türk tarihinde yapılan en büyük camidir. (Süleymaniye, Sultanahmet gibi diğer büyük camilerin büyüklüğü duvarlarla çevrili avluları ile birliktedir. Ulu Cami ise alçak tavanlı, çok kubbeli ve sütunlu olduğu için daha küçük olduğu izlenimi verir ama gerçekte namaz kılma alanı en büyük camidir.)

Ulu Camii kimine göre İslam'ın beşinci büyük camisidir. Bunun sebebi yapılış amacıdır. Velhasıl-ı kelam, büyüklüğü ve güzelliği ile dillere destan Ulu Camii, her yıl binlerce turiste ev sahipliği yapmakta. Her yıl akın akın Ulu Camii'yi görmek için çeşitli illerden, çeşitli ülkelerden insanlar gelir. Biz çok şanslıyız, Ulu Camii gibi bir önemli sanat eseri hemen dibimizde ve her gün görme imkanına sahibiz. Her gün içerisine girip gezebiliyor, kokusunu içimize çekebiliyor, şadırvanından her gün su içebiliyoruz.

Cumalıkızık

Bursa gezimizin ikinci gününde bir başka tarih kokan yer Cumalıkızık'a geldik. Kahvaltımızı burada yapıp gezmeye devam ettik. Bursa'nun bir diğer önemli tarihi do-

kularından olan Cumalıkızık, aldığımız bilgilere göre 1300'lü yıllarda kurulmuş. Tarihi dokusu çok iyi bir şekilde korunan Cumalıkızık; 2000'de UNESCO tarafından Dünya Mirası Geçici Listesi'ne dahil edildi ve 2014'te Bursa ile birlikte Dünya Mirası olarak tescil edildi. Şu an Dünya Mirası olarak kabul edilen Bursa'nun önemli turist kaynaklarından biridir. Her yıl binlerce turiste ev sahipliği yapıyor. Burada sık sık tarihsel filmler çekiliyor. Zaten gezerken de bunlara sıklıkla rastlayabiliyoruz. İsminin nereden geldiği hemen girişte tabelada yazıyor. Tabela yazısı aynen şu şekilde; diğer kızık köylerindeki köylülerin eskiden Cuma namazı için toplandığı yer olduğundan, bu köyün Cumalıkızık adıyla anıldığı söylenir. Bir başka söylence de, Osman Bey'in köyün kurulduğu günün cuma günü olması sebebiyle bu köye "Cumalıkızık" adını vermiş olduğudur. Bizler de bu sırada tarihi dokusunu ve mükemmel evlerini görmeye devam ettik. Köy meydanında köyün geçmişine ait eşyalarının sergilendiği bir de müze (Cumalıkızık Etnografya Müzesi) bulunuyor. Burada hep iki, üç katlı taştan ya da kerpiçten yapılan evler gördük. Tüm evler sarı, beyaz, mavi, mor renklere boyalı durumdadır. Bu da buranın en önemli renkli özelliklerin sadece bir tanesi. Köyde, Bizans devrinden kalma bir kilise kalıntısı da bulunur. Tarihi dokusu nedeniyle sık sık dizi ve film çekimlerine sahne oluyor. Örnek olarak Kurtuluş Savaşı'nı ve Osmanlı Devleti'nin kuruluşunu anlatan Kuruluş dizisi ve son olarak başrolünü Emrah'ın oynadığı Kınalı Kar dizisi de burada çekilmiştir.

Hafta sonlarının vazgeçilmez yerlerinden biri olan Cumalıkızık, sabah saatlerinde daha yoğun olmakta. Çünkü sabah herkes buraya doğal köy kahvaltısı yapmaya gelir. Efsane taşlardan yapılan Cumalıkızık evlerinde kuş ve horoz sesleri ile birlikte muhteşem köy kahvaltıları sunulmakta. Yolu

düşen herkesin kahvaltı etmesi gerekir diye düşünüyorum. Sizlere bir de Cumalıkızık'ın en dikkat çekici sokağı "Cin Aralığı"ndan bahsetmek isterim. Bu sokak, her yıl binlerce turistin dikkatini çeken bir sokak. Hikayesi de şu şekilde; derler ki, Kurtuluş Savaşı zamanında Cumalıkızık köyünü basan Yunan askerleri, tüm köylüyü camiye toplar ve camiyi yakmaya karar verir. Köylüler bir fırsat yakalayıp camiden kaçar. Girdikleri sokakta, iki evin bittiği noktada bir aralık vardır. Bir insanın geçebileceği büyüklükte olan aralık, sokak girişinden bakıldığında çıkmaz yol olarak görülmektedir. Köylüler, bu aralıktan geçmeyi başararak Türk askerlerinin olduğu tepeye ulaşırlar. Yunan askerleri sokağın girişine geldiğinde gözlerine inanamaz ve şöyle derler: "Bu insanların buradan kaçması imkansız. Bu olsa olsa cinlerin işidir." O günden bugüne buranın adı Cin Aralığı olarak kalmış. Benim kaleminde Cumalıkızık bu kadar.

İnkaya Tarihi Çınar

Tek kelime ile muhteşem havasını almaya gittiğimiz İnkaya, bizi her defasında kendine aşık etmeye devam ediyor. Görkemli yapısı en ufak bir esintide değişik ve huzur veren bir ses çıkartıyor. Bursa'nun bir başka simgesi olan "İnkaya Tarihi Çınar" Osmanlı döneminden beri yaşayan bir efsanedir. Türkiye'nin en büyük çınar ağacı olma özelliğini taşıyan İnkaya, tam 612 yaşında ve resmen zamanla yarışıyor burası. Fakat inanılmayacak gibi hala dimdik ayakta duruyor. Büyüklüğü ve heybeti gören herkesi hayrete düşürüyor, her gelen inanılmaz olduğu söylüyor. Gelen tüm arkadaşlarımı mutlaka buraya çıkartır, bir çay içirtirim. Yazın efsane bir serinlik veren ağaç, ayrıca her yıl yüzlerce leyleğin yuva yapmasını da sağlıyor. Yaz başı olması sebebiyle yuvaları da görmüş olduk. Sadece leylek değil bir sürü kuş türüne ev sahipliği yapıyor. Efsane ağaç büyüklüğü itibarıyla her dalı sanki

bir ağaç gövdesi gibi gözüktüyor. Köklerinin tüm Bursa'ya yayıldığı düşünülen ağacın yıllar önce köklerine tophane surlarında rastlanıldı. Bu denli büyük bir ağaç hem Osmanlı'nın hem de Bursa'nın en büyük tarihi dokularından biri. Bir gören bir daha bakarak şaşkınlığını ifade ediyor.

Bursa Timsah Arena

Gelen arkadaşımı bir Bursalı olarak tabii ki de en son Bursa ile özdeşleşmiş "Timsah Arena Stadyumu"na getirdim. Burası çoğu Bursalı'nın en çok ziyaret ettiği yerlerin başında gelmekte. Yeni yapılan bu stadyum birçok spor camiasını meşgul etti, yapısı gereği de birçok spor firmasının Bursa'ya gelmesini sağlıyor.

Timsah şeklinde olması ve dünyada ilk olmasına da sebebiyet verdi. Bursaspor'un maçlarını oynadığı bu stadyum muhteşem bir görseellik sunuyor. Bursa'ya gelen bir çok turist buraya bakmadan, fotoğraf çekinmeden gitmiyor. Misafir arkadaşım da koyu Ankaragücü taraftarı ve aynı duyguları onunla da paylaştık. Bizim için, Bursa için mabet olan Timsah Arena, Bursa'nın en önemli simgelerinden biri haline gelmiş durumda. Dünyaca ünlü bir marka da buraya sponsor olmak için sürekli Bursa'yı ziyaret ediyor. Gezimizin son yeri burasıydı, havanın kararmasıyla ve ışıklandırma sistemi ile farklı bir boyut alan stadyumunu bir kez daha gezmiş olduk. Son yerimiz Timsah Arena'dan sizlere selamlar olsun.

Kestane şekeri ve iskender kebab

Bu iki yiyecek de benden bonus olsun. Herkesin mutlaka yediği, hatta saatlerce kuyruk beklediği o meşhur İskender Kebab, gerçekten çok farklı arkadaşlar. Havasından mı suyundan mı bilinmez ama gerçekten farklı bir lezzet. Bu tadın tabii ki bir açıklaması var. Hem havasından, hem suyundan hem de kullanılan et Uludağ'ın eteğinde yetişen, taze kekik yiyen hayvanlardan sağlanıyor. Tüm yaz boyu Uludağ'ı gezip çeşit çeşit bitkiler yiyen hayvanların tadı mutlaka bir başka oluyor.

Uludağ'ın o bereketli suyu ile buluşan kestane ağaçları bizlere çok büyük kestaneler veriyor. Bu kestaneler tabii ki de büyük olmalarından dolayı dolgun ve lezzetli oluyor. Akarsu kenarlarında kendiliğinden yetişen kestane ağaçları zamanları geldiği an toplanıyor ve tamamen doğal yollar ile elde ediliyor. Bekleniyor ve ağaç ne zaman müsait olursa kestane toparlanıyor. Son bonuslar tabii ki Bağdat Hurma tatlısı, sabahların vazgeçilmez lezzeti Tahinli Pide, herkesin mutlaka yemesi gereken Cantık, öğlenleri yemeye doyamayacağınız Pideli Köfte... Bunları anlatmayacağım, gelip yerinde görün ve yiyin. Tabii ki bununla sınırlı değil Bursa, anlatmadığım daha bir sürü şeyleri ile meşhur ve muhteşem bir il.

Haber: Mesut Baydar

İnkaya Tarihi Çınar

Cumalıkızık Cin Aralığı

Uludağ

Üç nesil, tek marka

Süleyman Demirel Üniversitesi bu yıl da öğrencilerini mezun ederek yeni hayatlarına uğurladı. Ailelerin katılımı ile gerçekleşen mezuniyet töreninde, 1998 yılında SDÜ'den mezun olmaya hak kazanmış eski öğrenciler de yeni mezun olan öğrencilere eşlik etti.

SDÜ, 2017-2018 Eğitim-Öğretim Döneminde 14 bin 605 öğrenciyi daha yeni hayatlarına uğurladı. Mezuniyet töreni, 10 ve 11 Mayıs tarihlerinde 19 Mayıs Açık Hava Tiyatrosu ve Öğrenci Meydanı'nda büyük bir coşku ile gerçekleşti. Hayatın en güzel dönemlerinden biri olan üniversite yıllarını başarı ile tamamlayan mezunlarımız, Antalya Büyükşehir Belediye Bاندosu eşliğinde konukları selamlayarak kortej yürüyüşlerini gerçekleştirdiler. Kortej yürüyüşünde yeni mezunlarımıza katılan 1998 mezunları, bir yandan hayatlarında yeni bir döneme geçecek olan yeni mezunların mutluluğuna ortak oldu, bir yandan da anılarını tazelediler. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından başlayan törende, mezuniyet konuşmalarının ilkinin Yabancı Uyruklu Öğrenciler adına İktisadi İdari Bilimler Fakültesinden mezun olmaya hak kazanan Abu Hanifah Sukron yaptı. Ardından tüm mezunlar adına, Fen Edebiyat Fakültesinden başarıyla mezun olmaya hak kazanan Feriha Büyükkök konuşma yaptı. Daha sonrasında üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. İlker Hüseyin Çarıkçı ve törenin onur konukları Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanlığı Yürütme Kurulu Üyesi Prof. Dr. Ömer Açıkgöz konuşmalarını gerçekleştirdi. Okul birinci, ikinci ve üçüncülerine mezuniyet anısına hazırlanan belge ve armağanları verildi ve yemin merasiminin ardından yeni mezunlarımız gururla keplerini havaya fırlattı. Aileler, büyük emek ve fedakarlıklarla okuttuğu evlatlarını izlerken duygulu anlar yaşadı.

Mezun olmanın heyecanını ve gururunu yaşayan öğrencilerimize duygu ve düşüncelerini sorduk.

Gülzemin Diyar-Peyzaj Mimarlığı

Isparta ilk yıllarda benim için çekilmez bir çileydi diyebilirim. Yolları bozu, kaldırımları yürünmez halde, girilen yerler çıkılmaz haldeydi ve yapılacak bir şey yok, gidilecek yer yoktu. Sonradan alışıyor insan, tabii yürüyemediğimiz kaldırımları bile özler miyiz bilmem ama buraya alışmamızı sağlayan dostlukları ve anıları özleyeceğimize eminim. En çekilmez yeri bile güzel yapan arkadaşlıklar ve anılar, şu anda Isparta'yı

çekilmez bir yerden ayrılması çok zor olan bir yer haline getirdi diyebilirim. Buradan ayrıldıktan sonra yeni bir hayata, yeni bir düzene nasıl alışırız bilmem ama burayı özleyeceğimiz kesin. SDÜ benim için her zaman sosyal aktivitesi fazla olan, öğrenciye güzel imkanlar sunan, eğitim düzeyi iyi olan bir yer. Buraya geldiğime pişman değilim ve tavsiye edilesi bir üniversite olduğumu düşünüyorum. İlk yılımdan bu yana bu anlamda düşüncelerimde pek bir değişiklik yaşamadım o yüzden de.

Mezun olmak hem güzel hem de hüznü veren değişik bir duygu. Süleyman Demirel Üniversitesi, üniversite hayatının yaşanabileceği en güzel yer benim için. Dört yıla sığan güzel anıları özleyeceğime eminim. Diğer yandan mesleğe atılacak ilk adımın heyecanı da var. Mezun olmanın iyi yanı tabii ki de uğruna emek verilen koskocaman dört yılın sonunda karşılığının alınması. Kötü yanı ise artık öğrenci kartlarımı kullanamayacak olmamız da var tabii ki ama asıl kötü yanı bitmeyen projelerimiz, uykusuz geçen gecelerimiz, tatlı ve doymadığımız sohbetlerimizin bitiyor olması diyebilirim. SDÜ'yu ve Isparta'yı, burada yaşadıklarımızı ve burayı, hepimizin hiç ummayacağımız bir şekilde özleyeceğimize eminim. Sevgiyle ve güzellikle kal SDÜ.

Arzu Küçükcaslan-İngiliz Dili ve Edebiyatı

2013 yılında Isparta'ya geldiğimde bir an önce gitmek istemiştim. Memleketime çok uzaktı ve tamamen yeni bir yere uyum sağlamak çok zor gelmişti. Bu yüzden de sık sık memleketime gidiyordum. Fakat ilk yıl geçtikten sonra, özellikle sonraki yıllarda Isparta'yı seven insanlardan biri haline geldim. Aslında küçük yaşta buraya geldim ve Isparta bana büyümeyi, tek başına yaşamayı, ayaklarımın üzerinde durmayı öğretti. Diğer yandan Isparta'yı keşfettikçe doğasını da çok sevdim. Boş zamanlarda vakit geçirilebilecek Gökçay, Gölçük gibi güzel mekanlar var. Yıllar geçtikçe Isparta'yı daha da çok sevdim diyebilirim.

İlk yılım hazırlık sınıfımdı ve ben de diğer öğrenciler gibi yatay geçiş yapmayı aklıma koymuştum. Bunun için de çok çalışmıştım. Aslında geçiş yapma imkanım vardı

ama o anda SDÜ'ye alıştığımı fark ettim. Bölümümdeki hocalarımın alanlarındaki başarıları ve arkadaş ortamımı düşününce geçiş yapmaktan vazgeçtim. SDÜ'nün güzel olanaklara sahip bir üniversite olduğunu düşünüyorum. Yeni mezun olarak karmaşık duygular içerisindeyim. Bir yanımda mezuniyet heyecanını ve sevincini yaşarken, bir yanımda buruk aslında. SDÜ'ye geldiğim ilk yıldan beri bunu söylerlerdi ama tecrübe edince insan daha iyi anlıyormuş. Mezun olmanın iyi yanı, artık akademik bilgilerimizi başkalarıyla da paylaşabilecek olmamız bence. Bir öğretmen adayı olarak bunu önemsiyorum. Mezuniyetle beraber tam anlamıyla hayata atılacağız ve şüphesiz üniversite yaşantımız da buna katkı sağlayacak. Kötü yanına gelirse, öğrencilik hayatının kolaylıkları bir tarafa atılacak ve buradaki anılarımı, arkadaşlarımı, dostlarımı hep özleyeceğim.

20 yıl sonra bir araya geldiler

21 Şubat 1976'da kurulan Isparta Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi (ID-MMA) mezunlarının da içinde bulunduğu Danışma Kurulu, SDÜ'nün 20'nci yıl mezunları, SDÜ Kariyer Planlama ve Mezunlarla İletişim Araştırma ve Uygulama Mer-

kezi'nin katkıları ile mezuniyet töreninde buluştu. Biz de onları yakalamışken 20 yıl önceki SDÜ'yu sorduk.

Anıl Ebru Ertan- Çevre Mühendisliği

İlk girişte zaten büyük bir fark olduğunu gördük çünkü biz taş kafenin oradan giriş yapardık. O yüzden gözlerim ilk o giriş aradı. Üniversitenin çok büyüdüğünü, geliştiğini gördüm, doğu-batı olarak ayrılmıştı. Üniversitemizi tanıyamadık hatta bölümümüzü bulamadık. Ağaçlarımız büyümüş ve her yer yeşillik olmuş. 20 yıldan sonra ilk defa geldiğim için her şeyi yeni görüyorum. Süleyman Demirel Üniversitesi olarak onun adıyla yaşadık yıllardır. Bizim için bambaşka ayrıcalığı olan yıllar geçirdik burada, eminim herkesin çok güzel anıları vardır. Keşke o yıllara tekrar geri dönebilseydik diye içimizden her zaman geçiriyoruz. Şu an öğrenci olan arkadaşlarımız öğrenciliğin kıymetini bilerek günlerini dolu dolu geçirsinler. Umarım şu an okuyan arkadaşlarımız da burada hayatlarına başarılı bir şekilde devam ederler.

Burcu Kaya-Çevre Mühendisliği

Ben çevre mühendisliği bölümü mezunuyum ve geldiğimde laboratuvarların arttığı

nı gördüm. Bölümümüzün yeri değişmiş, kampüsümüz büyümüş. Bizim zamanımızda iki tane laboratuvar vardı. Bir tanesi Atabey'deydi, oraya gidip gelirdik. Çok şey değişmiş aslında, üniversitemiz daha da gelişmiş ve büyümüş. SDÜ'den mezun olduğum için mutluyum.

Atakan Türker-Tesisat Teknolojisi

Bizim dönemimizde rektörlük binası dahil iki, üç tane bina vardı. Doğu kampüsü hiç yoktu zaten ama şimdi her şey çok güzel olmuş. Rektörlüğün yanındaki ağaçlar fidandı, şimdi ise kocaman kocaman çam ağaçları olmuşlar.

Aramızdaki arkadaşlıklar 20 yıldır devam ediyor. O anlamda bence SDÜ'nün bir farkı var diyebilirim. Ben öğretmen olduğum için sektörde SDÜ'nün yeri var veya yok diyemem. Eğitimde hangi üniversiteden mezun olursan ol bir fark olmuyor, sadece kendini yetiştirenle alakalı.

Aydın Yörükoğlu-Tesisat Teknolojisi

Üniversitemiz her anlamda haliyle çok değişmiş. SDÜ'nün sektördeki yeri de zamanla oluştu. Bizim dönemimizde yani mezun olduğumuz yıllarda, teknik eğitim dendiği zaman normalde Marmara, Gazi Üniversitesi'nin adı geçerdi. Biz o piyasadaki isim algısını zamanla kırdık. Çünkü onlar kadar iyi bir eğitim aldığımızı gittiğimiz, çalıştığımız yerlerde ispatladık. Çoğumuz müdür yardımcısı, bölüm şefi konumlarına geldi. Yaptığımız projeler ile SDÜ'nün farkını kabul ettirdiğimizi düşünüyorum. Artık Gazi, Marmara olarak geçmiyor, SDÜ mezununun da bir adı var. Şu anda birçok arkadaşımız MEB'e yön veren insanlar oldu.

İyi ki SDÜ'ye gelmişim diyorum ama ilk geldiğimizde rektör tarafından kovulan gruptuk da. İlk geldiğimizde burada Tesisat Teknolojisi olarak adımız değişti. Biz Makine Öğretmenliği olarak kazanmıştık. Ben makineciydim, bazı arkadaşlarımız motorcuydu, bazılarımız ise tesisatçıydı ama hepsini toplayıp tesisat teknolojisi adı altında topladılar. Biz de karşı çıktık, biz makineci olmak istiyoruz dedik. Derslere girmedik, bahçede gösteriler, eylemler yaptık. Sonrasında rektörün yanına çıktık. Tabii çıkarken altı kişi kabul etti, kapısına kadar geldiğimizde üçümüz içeri girebildik. Üç arkadaşımıza da söylediği kelime şuydu: "Pencereyi açın arkadaşlar, kapı orada. İsterseniz bırakıp gidin ama bu mesleği arayacaksınız." Özellikle dekanımız "bakın çok doğru bir meslektesiniz, hepiniz atacaksınız, bu sektöre yön verenler olacaksınız" dediğinde itiraz etmiştik. Fakat dediğinin doğru olduğunu yirmi yıl geçtikten sonra görüyorum. Gerçekten iyi ki SDÜ'de

Tesisat Teknolojisi bölümünden mezun olmuşuz. Buradan mezun olanlar mühendis kalitesinde mezun olduğu için çoğumuz piyasa yön veren insanlar oldu. Özel sektörde de danışmanlık yapıyoruz, sadece öğretmenlik değil. Bakanlıktaki görevlerimiz olsun, yaptığımız Avrupa Birliği projeleri olsun, biz her yönüyle SDÜ'nün farkını gösteriyoruz. Üniversitenle gurur duymak ve en önemlisi de kendini geliştirip çalışmak zorundasın. Çünkü üniversite sadece bir basamak ve siz buradaki eğitimi alıyorsunuz yani ilk basamağı atlıyorsunuz. Sonrasında yukarı çıkmak kişinin kendi elinde. Eğer bunu başarıyorsanız, çalışıyorsanız, diğer adı duyulmuş üniversitelerin bir önemi olmuyor. Kendinizi kanıtıyorsunuz ve gerçekten iyi bir eğitim almışsınız diyorlar. Öğretmenlikte de olsun, özel sektörde de olsun bunu ispatladığımızı düşünüyorum ve SDÜ'lü olmaktan da gurur duyuyoruz. SDÜ'nün bence farkı var. Hepimiz birçok farklı yerden çıkıp buraya, yalnızca bu buluşma için geldik. Çok güzel arkadaşlıklar edindik burada ve hala aynı şekilde arkadaşlıklarımız devam ediyor. Yeni mezunlar bizden çok daha şanslılar çünkü SDÜ ile ilgili olumsuz bir yargı yok. Burası büyük bir üniversite artık, bunu mezun olunca da anlayacaklar ama yine de en önemlisi çalışmak. Çalışsan her şeyi başarabilirsin, kendini geliştirirsin ve kendini ispatlarsın. Böylece üniversitenizle, aldığınız eğitimle gurur duyarsınız. Kendinizi geliştirdikçe de zaten gerisi geliyor.

İlk dekanımız Kazım Telli, bizim bölümümüze özellikle açan, Tesisat-Enerji Öğretmenliği adı altında toplayan kişidir. Ona teşekkürlerimizi iletiyoruz çünkü biz ona çok isyan etmiştik ama şu an onun sayesinde piyasada bir yerlerdeyiz. Hocamızın kulakları buradan çınlasın ve hakkını helal etsin, zamanında çok emeği geçti.

Hasan Ataman-Kamu yönetimi

Biz okulun ilk yıllarına denk gelmiştik ama bu gelişmeyi Yüksek Lisans dönemimde de sürekli takip ettim. Çok güzel bir gelişme var, inşallah önümüzdeki süreçte daha iyilerini bekliyoruz. Aslında SDÜ ilk altı üniversitenin arasında gösterilmeye başlandı. Zaten önemli olan insanın belirli bir üniversite alt yapısından sonra kendini geliştirmesi. Şu an özel bir şirkette CEO olarak çalışıyorum. 20 yıl sonra bu konuma ulaşmamda izi olan SDÜ'de bulunmak bana huzur ve güven verdi. Ben SDÜ'yi çok seviyorum, çok memnunum ve SDÜ olmaktan gurur duyuyorum. Yeni mezun arkadaşlarımızın yolları ve bahtlarının açık olmasını diliyorum.

Yusuf Onan- Kamu Yönetimi

Bizim zamanımızda iki tane kuru bina vardı. Her taraf toz topraktı, yol bile yoktu, otobüslerin üzerinden su akardı, gelmek bir dert gitmek bir dertti. Şimdi gerçekten çok değişmiş; öğrenci sayısı olarak, öğrenim kalitesi olarak. Süleyman Demirel Üniversitesi mezunu olmaktan da büyük mutluluk ve gurur duyuyorum. Benim için SDÜ mezunu olmak bir mensubiyet duygusu ifade ediyor. Çünkü Süleyman Demirel'in olduğu yerde iddia vardır, Süleyman Demirel Üniversitesi mezunları da iddialı olmak zorundadır. Ayrıca kamu yönetiminde okuyan arkadaşlar için değerli bir arkadaşımın lafını söylemek isterim, "Kamucu başkasının izinden gitmez, iz bırakır."

"Herkesin SDÜ'de bir anısı vardır"

İlk etkinliğini 98 mezunlarını bir araya getirerek gerçekleştiren Süleyman Demirel Üniversitesi Mezunlar Derneği, geçtiğimiz nisan ayında kuruldu. SDÜ Mezunlar Derneği (SDÜMED) Yönetim Kurulu Başkanı Semih Gülşen ile konuşarak dernek hakkındaki bilgi edindik.

"Süleyman Demirel Mezunlar Derneği nisan ayında kuruldu. Şu an dernek olarak amacımız, okuyan öğrencilerle mezun olan büyüklerimizi bir araya getirmek. Okuyan öğrencilerimize staj imkanı, burs imkanı sağlamak, belki okul sonrasında iş imkanı sağlamak bile olabilir. Böyle bir düşünce ile toplandık. Ben üniversiteden 2017 yılında mezun oldum. Bugüne kadar böyle köklü bir üniversitenin mezunlar derneğinin olmaması bence çok büyük bir

kayıp. İlk biz başladık, inşallah devamı da gelecek. Sadece kendi imkanlarımızla çalışmalarımızı yürütüyoruz, hiçbir maddi beklentimiz yok. 98 mezunlarının buluşması bizim ilk etkinliğimiz ve faaliyetlerimiz bir buluşma etkinliği ile başlamak istedik. İleriki günlerde 98 mezunlarından önceki mezunlara ulaşacağız. Diğer üniversitelerin belli günlerde farklı etkinlikleri oluyor. Biz diğer üniversitelerden biraz daha farklı olarak daha geniş kapsamlı etkinlikler düşünüyoruz. Eski mezunlarımızla kamp olabilir, rafting yapabiliriz. SDÜ'den mezun öğrenci sayısı 2018 mezunları ile birlikte 208 bin 189 oldu. Her şehirde SDÜ öğrencisinin bir evi olmasını, referansla birlikte kalabilme imkanlarının olmasını planlıyoruz. Yapacağımız etkinlikler ile herkesi buluşturmak, aradaki köprü olmak için derneği kurduk. Şu anda üniversitemizde okuyan öğrencilerimize biraz daha destek olmak, tek amacımız bu diyebiliriz.

Herkesin SDÜ'de bir anısı vardır, iyi ya da kötü. Şu anda yeni mezun olan arkadaşlarımız pek farkında olmasa da, SDÜ her zaman özleniyor. Aradan on yıl da geçse, yirmi yıl da geçse mutlaka arkadaş ortamı, Isparta özleniyor. Çünkü en güzel yılları aslında üniversitedeyken geçirdiğinizi fark ediyorsunuz. Belki de o köprüden önceki son çıkış bizim üniversite hayatımızmış. O yüzden herkesin burada bir anısı olduğu düşüncesinden yola çıktık ve o anıları birleştirerek birilerine yardımcı olmaya çalışacağız."

Haber: Cansu Karademir

Anılarla sessizliğin sesi

Sessizlik, hayatımızı duymaya engel değil. Sessiz dünyayı anlamak için onları tanımak, onların sessizliğini yaşamak gerekir. İşitme engellilerin sesini bir nebze duyurmak için hayatını işaret diline adanmış Havva Çeliktaş, SDÜ'de verdiği konferans ile anılarını anlatarak büyük beğeni topladı.

Ateş Böceği Topluluğu'nun Kurucu Başkanı Tuğçe Tunçtürk, açılış konuşmasına Ateş Böceği ile nasıl tanıştığını ve nasıl kurulduğunu anlatarak başladı. Ardından konferansın önemine dikkat çekti: "Bizim için işaret dili eğitimi almak bir hobi gibi olmamalı. Bugün Türkçe'yi nasıl öğreniyorsak, İngilizce'nin öğrenilmesini nasıl zorunlu kılıyorsak, işaret dilini de kendimize bir görev bilip öğrenmeliyiz. İşitme engellileri kendi içinde kurdukları gruplara terk etmemeliyiz, yaşama yayılmalarını sağlamalıyız."

"Ne olur öğrenmeyi bırakma"

Ardından İşaret dili eğitmeni Havva Çeliktaş sahneye çıkararak: "Tam 6 yıl önce işaret dili ile tanıştım. Tabii bu süreç şöyle gelişti; lise yıllarımda çocuklar üzerine eğitim almaya başladım ve ardından üniversiteye geçtim. Bu sırada çocuk program sunuculuğu ile uğraştım. Program çıkışı bir çanta mağazasına girdim. İçerisi baya kalabalıktı, zar zor alışveriş yapıyordum. Daha sonra işitme engelli bir kadın geldi, elleriyle bir şeyler anlatmaya başladı. Ben dahil hiç kimse bir şey anlamadı. Biz anlamayınca çok sinirlendim. Sanki nasıl bilmiyorsunuz der gibiydi. Belki de çok basit şekilde renk veya model sormuş olabilirdi. Ben de kendime çok sinirlendim ve biraz araştırmaya başladım. Okuduğum üniversitede işaret dili eğitimine başladım. Artık ne kadar üzülseysem şans eseri aynı kadınla 1 ay sonra aynı mağazada tekrar karşılaştım. O kadar çok heyecanlandım ki artık bir şeyler biliyordum ve onunla konuşmalydım. Daha kursa başlayalı 1 ay olmasına rağmen en azından "merhaba", "yardımcı olabilir miyim" gibi şeyler söyleyebilirdim. Dayanamayıp yanına gittim ve merhabalaştık. "İşaret dilini biliyor musun" dedi, "biraz" dedim. "Engelli misin" diye sorunca "hayır, dili öğrenmeye yeni başladım" dedim. "Harika" diyerek kolumu sı-

kıca tuttu ve bana "ne olur bırakma" dedi. O günden sonra daha çok gayret gösterdim.

Bir zamanlar ülkemizde işaret dilinin yasaklanması

Şu an medyada gördüğümüz gibi şarkı, dizi, film çevirileri yapıyor. Bu gelişmelere destek vermiyoruz. Şöyle ki; evet ben bir eğitmenim, şarkı da film de çeviriyorum ama onların gramer yapılarına göre. Nasıl ki dilimizde ya da farklı dillerde gramer yapıları varsa, işaret dilinde de gramer var. Yani onların kullandığı Türkçe ile bizim kullandığımız Türkçe bir değil. Tam tersine yurtdışından yeni gelmiş birine öğretir gibi hareket etmeliyiz. Dolayısıyla piyasadaki çeviriler çok fazla bu yapıya dikkat etmiyor.

1950'li yıllarda Türkiye'de işaret dili 2000 yılına kadar yasaklanıyor. Sebebi de konuşmaya engel olduğunun düşünülmesi.

Buna göre dil yasaklanarak konuşmaya teşvik edilecek. İşaret dilinin konuşmaya engel olduğu, işitme engellilerin konuşmalarını teşvik etmesi gibi iyi niyetli bir düşünceyle işaret dilinin yasaklanması, Türkiye'de işaret dili eğitimi ve öğretimi dünyada diğer ülkeler arasında altmış yıl geri bıraktığı gibi, Türk İşaret Dili (TİD) üzerine bilimsel araştırmaların da neredeyse hiç başlatılmaması gibi bir olumsuzluğa yol açıyor. Evet, konuşmaya teşvik edilmeli ama kişinin kendisi istiyorsa. Küçük çocukları konuşturabilirsiniz ama yetişkin bir bireyi zorla konuşturamazsınız. Çünkü işitme engelliler konuştukları zaman tuhaf sesler çı-

kartır. Fakat onlar bunun farkında değildir. Hatta ben de artık onların içinde kala kala farklı sesler çıkartmaya başladım. Onların yanında ben de kendimi işitme engelli gibi hissediyorum. Bu sesleri çıkartırken karşılarındaki insanın olumsuz bakışlarına maruz kalabiliyor. Bu yüzden hevesi kırılıp sesli konuşmayı bırakıyor.

"İşaret dili evrensel değildir"

"İşaret dili halk arasında evrensel zannediliyor. Tabii ki evrensel değil, dünyada 110'dan fazla işaret dili mevcut. Fransızca, İngilizce, Almanca gibi ve hepsi birbirinden farklı. Tek evrensel olarak kabul edilen İngilizce ve nasıl ki İngilizce ortak dil deniyorsa aynı mantık işaret dilinde de var. Fakat daha komik bir şey söyleyeyim size; Türkçe'de lehçe farkları var. İstanbul'daki işitme engelli işaretleri farklı kullanırken Samsun'daki, Antalya'daki daha farklı kullanıyor. Bunun sebebi de tek kültürden kaynaklanıyor. Neden? Örnek vereyim; biz anne babası işitme engelli olanlara Coda deriz." Havva Çeliktaş aynı zamanda kendisinin anlattıklarını sahnenin yanında işaret diline çeviren kişiyi göstererek: "Mesela Ebru bir Coda. Annesi ve babası işitme engelli. O yüzden bu kadar iyi çeviri yapıyor. Ebru'nun yetiştiği ortamı düşünürseniz eğer, evde üç kişilik. Anne ve baba hiç konuşmuyor ve Ebru konuşmaya başladığında 7 yaşındaydı. Evet, çocukken bir takım sesler çıkartıyor ama çevresinde kimse konuşmadığı için duymasına rağmen o da konuşmuyor. Dediğim gibi Ebru'nun

öğrendiği ilk işaret dili ailesinden geliyor. Anne demeyi annesinden, baba demeyi babasından gelen işaretlerle öğrendi. İşte tam bu noktada aile içinde yeni bir işaret dili türeyor. Yetişen bütün kültür o anne kelimesinden etkileniyor. Bu yüzden kültür-lehçe farkı var diyoruz." dedi.

"İşaret dilini bize Osmanlı Devleti taşıyor. Sarayda genellikle surlar önemli olduğu için işitme engelli kullar tercih edilmiş. Dilsiz veya bî-zebân olarak adlandırılan işitme engelliler, padişaha çok yakın olarak hizmet ediyorlarmış." Çeliktaş'ın anlattıklarına ek olarak, işitme engellilerin II. Beyazıt döneminden bu yana sarayın ve haremde çalışanları arasında yer aldığı bilindiğini aktardı. Hatta II. Mahmut döneminde Zülüflü Ağalar adıyla kendilerine ait üniformaları ve düzenli aylıkları olduğu biliniyor.

Bir işitme engelli ile karşılaştığımızda ne yapmamız gerekiyor?

İşaret dilini kullanırken el hareketlerimizden, jestlerimizden ve mimiklerimizden yararlanıyoruz. Dilin %70'i mimikten oluşuyor. Pantomim yaptığımızı düşünün, işaretleri atarken tamamen mimiklerinizi vermek zorundasınız.

Öncelikle merhaba demelisiniz. Günlük hayatımızdaki ile aynıdır elimizi başımıza doğru götürürüz. Hemen size engelli misiniz ya da dili biliyor musunuz diye sorarlar. İşaret dili bilmediğinizi yazabilirsiniz. Fakat şöyle de bir sıkıntı var; işitme engellilerin %65'i okuma yazma bilmiyor. Çünkü eğitim sistemi tam oturmamış diyebiliriz. Dediğim gibi bu da yasaklanmadan kaynaklanıyor ve kişi okuma yazma bilmiyorsa dudak okumak isteyebilir. O yüzden yüzünüzün ışık aldığından emin olun. Özellikle sakallı arkadaşlarımız için söylüyorum; ağzınızı daha fazla açarak konuşabilirsiniz. Dudak okumayı eğer biliyorsa sizi rahatlıkla anlayabilirler.

Eğer kişinin arkası dönükse onu çağırdığınızda tabii ki sizi duymayacaktır. Arkasına doğru yaklaşıp sadece omuzuna dokunmanız lazım. Bizler birbirimize şaka yaparken cimcikleriz, dürteriz bazen kafamıza, kolumuza vururuz ama işitme engellilerde bu tacize girer. Çünkü onların refleksleri bizden daha kuvvetli. Neden? Hiç ses yok, arkadan birisi geliyor ama ne ayakbaşı sesi geliyor ne de hareket sesi. Ansızın dokunduğunuzda size refleksle ters hareket yapabilir. O yüzden omuzuna hafifçe dokunursanız hem korkutmuş olmazsınız hem de siz zarar görmezsiniz.

İfade sıkıntıları yaşadıkları için çok sinirli olabiliyorlar. Bu noktayı oluşturan iletişim sıkıntısı. Onlarla aramızdaki tek engel ses. Yine dediğim gibi bu da bizim bir ayıbımız. İşaret dilinde ilk seviye eğitimi için söylüyorum, gerçekten çok kolay. İlk seviyeyi öğrendikten sonra işitme engellilerle rahatlıkla konuşabiliyorsunuz.

İşitme engeli neden oluşur?

Doğum öncesi nedenlere, hamilelik döneminde annenin geçirdiği enfeksiyon veya hastalık, (özellikle kızamıkçık, kabakulak, sarılık) hamilelik döneminde annenin rönt-

gen çekirtmesi, annenin ototoksik ilaç ve alkol kullanımı, hamilelik döneminde geçirilen kazalar, kan uyuşmazlığı, genetik faktörler ve akraba evliliği diyebiliriz.

Doğum Anı nedenlere, Doğum sırasında meydana gelen komplikasyonlar (kordon dolanması, oksijensiz kalma) düşük doğum ağırlığı, erken doğum, bebekte kan değişimini gerektiren sarılık gibi çerçeveden bakabiliriz. Doğum sonrasında da orta veya iç kulak yapılarında zedelenme, çocukluk hastalıkları (havale, menenjit, kızamıkçık, kızıl), 3 aydan fazla süren kronik orta kulak iltihabı diyebiliriz.

Şöyle çok ilginç bir şey var; işitme engellinin %90'ı genetik. Ebru ailesinin işitme engelli olan tek örneği değil, bir arkadaşım daha var. Annesinin babasının ve abisinin işitme engelli olduğu ama kendisinin sağlıklı yani Coda olduğu. Coda dediğimiz arkadaşımıza biz 15 yaşında işaret dilini öğretebildik. Baktığınız zaman ailede herkes işitme engelli çoktan öğrenmesi gerekirdi diyeceksiniz ama süreç öyle işlemez maalesef. İşaret dilini bir türlü kabullenemedi. Neden biliyor musunuz? Kendinizi Codaların yerine koyun. Bir yere ailecek yemeğe gidiyorsunuz. Siz hariç masadaki tüm aile bireyleriniz engelli. Siz her şeyi duyuyorsunuz, onların yanında olduğunuz için sizi de işitme engelli sanıyorlar ve herkes size bakıyor. Sonra haliyle sipariş verirken, garsonu çağırırken sizin konuştuğunuzu duyunca yanınıza gelip: "Aaa sen neden işitme engelli değilsin" diyorlar ve çocuklar da yetişkinler de dahil olmak üzere bireyler aşırı baskı altında kalıyor. Sonrasında da kendi kimliğini oluşturmada zorluk çekiyor.

"İşaret dilinde de küfür var"

Biraz önce anlattığım gibi işaret diline yönelmem çok ani oldu. Çocuk eğitimi ile ilgilenirken bir anda babamın karşısına "ben

işaret dili eğitmeni olacağım" diye çıktım. Nereden çıktı böyle bir karar falan derken ilk eğitimimi aldığımı anlattım, tercümanlık eğitimi için Ankara'ya gideceğimi söyledim. Hem işime gidip hem de eğitimlere katıldığım için yoğun bir tempoda çalışıyordum. Bu arada zaman geçtikçe onlardan oldum, baya içlerine girdim. İşitme engellilerin dili gibi duyguları, kültürleri ve yapıları da bizden farklı. Kimisi daha duygusal kimisi daha sinirli olabiliyor.

Bu arada işaret dilinde de küfür bulunuyor. Genellikle öğrencilerimin ilk sordukları bu oluyor. Küfür nasıl edilir falan diye. Ben ilk başladığımda küfür öğrenmemiştim. Eğitim aldığım sırada dedim ki, hocam ben küfür etmiyorum etmem de çünkü sevmiyorum. Küfür dersinden çıkabilir miyim? O da bana beni bir gün anlayacaksın diye gülerken çık dedi. Ankara'da uzmanlık eğitimine gitti-

ğimde bir işitme engelliyle çok kötü tartışıyorum. İşaret dilinde tartışma, el hareketleri çok hızlı ve sert olur. Bir kelimeyi bilmiyorsanız cümlelerin tamamından da anlayabilirsiniz ne demek istediğini. Öyle bir noktaya geldi ki tartışma, ben hiçbir şey anlamadım. Sonra ufak ufak kelimeleri seçmeye başladım. Anne dedi, baba dedi, sülale dedi. Ben de bir dakika ne diyor bu gibisinden şaşırdım ama hala anlamıyorum. Başka bir işitme engelli gelerek sana çok kötü küfürler ediyor dedi. Ertesi gün eve giderek ben de bütün küfürleri öğrendim. Öğretmemeye çalışıyorum ama öğrenmeyince de çok sorun oluyor.

3 milyon işitme engelliye sadece 75 tercüman

Ülkemizde 3 milyondan fazla işitme engelli mevcut ve çok komik bir şey söyleyeceğim; bundan beş yıl önce Türkiye'de kadrolu çalışan 75 tane tercüman vardı. İşaret diline bizim hayatımızın her alanında ihtiyacımız var, örneğin eğitimde. Çantacıda tanıştığım kız grafik tasarımı için üniversitenin yetenek sınavına hazırlanıyordu. Çok yetenekliydi ama tanım bilgisi yoktu. Anlatılsa da haliyle anlamıyordu. Çünkü ona çevirecek kimse yoktu. Ben hem onunla beraber derslerine çalışıp çeviri yapıyordum. Böylece yardımcı olup kendi dilimi geliştireyordum. Kaynaştırma eğitimlerinde işitme engelliler çok sıkıntı çekiyorlar çünkü sesli bir anlatım var. Görsel ya da yazıya dökülmediği için engellilerin anlaması zorlaşıyor. Bu yüzden tercümana her alanda ihtiyacımız var.

"Bağırdım duymadı"

Sağlıkta hepsinden olduğundan daha fazla ihtiyacımız var. Neden? Onu da şöyle anlatayım: Bir işitme engelli beni arayarak

"hastaneye gitmem gerekiyor, yardım için gelebilir misin?" dedi. Ben de mesaimin olduğunu, üzülerek gelemeyeceğimi söyledim. En kötü anlaşamazsan beni görüntülü ara, doktorla konuşurum dedim. Neyse hastaneye gitmiş çıkmış. Benim de şans eseri mesaim bitmiş hastanenin oralardan geçiyordum. Bir eczanenin önünde karşılaştık. Doktor ne dedi, neyin varmış gibi sordum. Reçetene bakayım dedim ve reçeteyi bir aldım, kadın hasta ama reçetede yazan isim bir erkek adı. İşitme engelliler okuma yazma bilmediği için, eczanede de kimlik sorgusu olmadığı için hastaya yanlış reçete verilebiliyor. Ben o gün karşılaşmasaydım yanlış ilaçları alıp kullanıp yan etkisinden dolayı belki de ölebilirdi ki bunu sağlıkta çok duyuyoruz. Tekrar hastaneye gittik birlikte, "yanlış reçete vermişsiniz hastaya" dedim. Hemşirenin bana söylediği şey, "bağırdım duymadı" oldu. İyi de kadın zaten işitme engelli duymaz, her halinde gözüküyor. Ya koşacaksın arkasından, ya birine vereceksin ya da eczaneyi arayacaksın ona bir şekilde ulaştıracaksın. Hepimizin bu bilinçte olup dikkat etmesi gerekiyor.

Başıma daha güzel olaylar da geldi. Hayatımda tecrübe etmediğim belki de edemeyeceğim şeyler oldu. Bir gün evde oturuyorum, annemler şehir dışındaydı. Birden telefon geldi, "hocam hastaneye gelir misiniz doğum var" diye. Doğum sırasında doktorun söylediklerini işitme engelli hastaya çevirmem gerektiğini söylediler. Hemen hastaneye koştum. Aşırı derecede heyecanlıydım ve o gün hayatımdaki en zor çeviriyi yaptım.

Haber: Cem Göçmen

Bölgemiz için dev adım

Bölgemizdeki tıbbi ve aromatik bitkilerin ekonomiye kazandırılması ve çeşitliliğinin artırılması amacıyla Süleyman Demirel Üniversitesi'nde dev bir adım atıldı.

Dünya gül yağı ihtiyacının yüzde 65'ini karşılayan şehrimize, Batı Akdeniz Kalkınma Ajansının da desteğiyle "Gül ve Tıbbi Aromatik Bitkiler Laboratuvarı" kazandırılıyor. Süleyman Demirel Üniversitesi bünyesinde kurulacak laboratuvar sayesinde, ekonomik olarak şehrimize ve bölgemize büyük katkıları olan üretim daha da artacak.

Bu büyük yatırım, Isparta Valiliği Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen tanıtım ile kamuoyuna anlatıldı. Vali Şehmus Günaydın başkanlığında gerçekleştirilen toplantıya, Antalya Valisi Münir Karaloğlu, Üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. İlker Hüseyin Çarıkcı, Isparta Belediye Başkanı Yusuf Ziya Günaydın ve çok sayıda temsilci katıldı.

Tıbbi ve aromatik bitkilerin ekonomiye daha fazla katkı sağlanması anlamında, tarımı yapılan bu bitkilerin çeşitlendirilmesi açısından son yıllarda büyük değişim ve gelişim yaşandığını ifade eden Vali Şehmus Günaydın, 8 milyonluk bir yatırımın söz konusu olduğunu dile getirerek yatırımın büyük bir bölümünün BAKA tarafından karşılanacağını açıkladı. Günaydın, "Başta Kalkınma Bakanlığı olmak üzere TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanı Süreyya Sadi Bilgiç'e, yönetim kurulumuza, SDÜ'ye ve destek veren herkese teşekkür ediyorum." dedi. Günaydın, proje ile ithal edilen aktif maddelerin üretimini de bu merkezde gerçekleştirileceğini sözlerine ekledi.

Bölge ekonomisi için Türkiye'de gül konusunda araştırma yapan tek merkez olma özelliğini taşıyan "Gül ve Tıbbi Aromatik Bitkiler Laboratuvarı" hakkında bilgi veren

Üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. İlker Hüseyin Çarıkcı da şunları kaydetti: "Ülkemizde tıbbi ve aromatik bitki ve gül açısından alt yapısı bu kadar iyi başka bir laboratuvar yok. Yenilikçi Teknolojiler Uygulama ve Araştırma Merkezi içerisinde yer alan merkezde kaliteden kozmetiğe 13 adet laboratuvar yer alıyor. 50 dekarlık alana yayılan merkezde tıbbi aromatik bitkiler bahçesi de bulunuyor." Çarıkcı, bölgenin en önemli laboratuvarını açmanın mutluluğunu yaşa-

dıklarını dile getirerek merkez sayesinde "Tarım faaliyetleri açısından büyük önem arz eden ıslak projeler ile endüstri değeri yüksek yeni aromatik bitkiler kazandırılacağı", "Ar-Ge projeleri ile çok çeşitli analizler gerçekleştirileceğini", "Isparta'ya ve bölgeye hizmet veren 40'a yakın firmaya iyi üretim uygulamaları kapsamında kalite kontrol ve akreditasyon çalışmaları yapılacağı" ifade etti. Konuşmaların ardından protokol imzalandı.

"Ya hayat, ya sanat"

Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi tarafından düzenlenen "Ya Hayat, Ya Sanat" adlı etkinlik ile Minyatür Sanatçısı Esra Karaduman öğrencilerle bir araya geldi.

SDÜ İİBF konferans salonunda gerçekleştirilen etkinlikte Karaduman, yaşamından verdiği kesitlerle sanata bakışını ve eserle-

rini katılımcılarla paylaştı. Sanatçıların genellikle meraklı kişiler olduğunu dile getiren Esra Karaduman "Kişi,

bir şeyle ilgilenmediği sürece hiçbir şey üretmez. İstikrar; o şeyin durmadan üstüne gidiyor olmaktır. Öte yandan merak da motivasyona ihtiyaç duyar. Zihni tetikleyecek bir şeyler gereklidir. Ancak ikisi eş güdümlü çalışıyorsa büyük bir verimlilik elde edilebilir. Ve bu da sadece tutkulu bir şekilde bir şeyle ilgilenirse olur." diye konuştu. Başarısızlık denen bir şeyin olmadığını söyleyen Karaduman: "Sürekli düşüp kalkmak denen bir şey vardır. Orijinal bir şey üretmek çok uzun bir zaman gerektirir. Picasso, Guernica için 800-900 tane eskiz çizip sonunda Guernica'yı çizdi. Picasso kendini eksilttiğinde buldu. Aslında az olan çoktur." diyerek hayatının her alanında eksiltmeyi felsefe olarak aldığını ifade etti. Hayattaki fazlalıklardan, eşyalardan kurtulunca ve sadeleştiğinde iç sesini daha iyi duyduğunu belirten Esra Karaduman, kopyalamanın bir yeteneğe ihtiyacı olduğunu; hayal gücünün ise gerçek olduğunu dile getirerek: "Sanatçı kuşkuçudur, endişelidir, yaptığı işten asla tam olarak emin olamaz." dedi. Gençlere: "Hangi işi yapıyor olursanız olun hayatta yapacağınız işle ilgili tutkulu noktayı keşfedin. Ve bunu besleyin. Bu sizin zihninizde yeni kapılar açacaktır." diyerek tavsiyede bulunan Karaduman'a katılımlarından dolayı hediye takdim edildi.

Teknoloji Fakültesi'nin göz bebeği İnşaat Mühendisliği'nden bir başarı daha

İstanbul'a giderek Beton Kano yarışmasında adını üçüncülükle duyuran SDÜ İnşaat Mühendisliği öğrencileri kazandıkları parayı Soma madencilerinin ailelerine bağışlayarak takdir kazandı.

İlk olarak ABD'de üniversitelerin inşaat mühendisliği bölümlerinin mezun durumundaki öğrencileri arasında başlatılan "Beton Kano" yapımı ve yarışması Türkiye'de ilk defa 2016 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi tarafından tertip edildi. Bu yıl üçüncüsü 12-13 Mayıs 2018 tarihleri arasında düzenlenen yarışmaya on iki farklı üniversiteden on dört takım başvuruda bulundu. Yarışmaya ikinci kez katılan Teknoloji Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümü öğrencileri, Dr. Öğr. Üyesi Cenk Öcal öncülüğünde ve birçok kurumun sponsorluğunda ürettiği "Albatros" isimli beton kano ile üçüncülüğü kazandı. Öğrenciler aldıkları derece ile birlikte madalya, kupa ve 2000 TL ile ödüllendirildi. Yarışmada üçüncülük derecesi alarak 2000 TL ödül kazanan mühendislik öğrencileri ve ikincilik ödülünü kazanan Balıkesir Üniversitesi, ödülleri 13 Mayıs 2014'te Soma faciasında hayatını kaybeden 301 madencinin ailelerine bağışladı. Bu duyarlılıklarından ve göstermiş oldukları üstün başarıdan dolayı SDÜ ekibi İstanbul'dan mutlu ayrıldı.

TÖMER'ler arası Türkçe Konuşma Yarışması'nda SDÜ öğrencisine ödül

Süleyman Demirel Üniversitesi Türkçe ve Yabancı Dil Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde (SDÜTÖMER) Türkçe Hazırlık kursunda öğrenim gören Benin uyruklu Abdou-Gafarou Abdoulaye Bamoi, "14. Karamanoğlu Mehmet Bey'i Anma ve TÖMER'ler Arası Türkçe Konuşma Yarışması"na katıldı.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB) bünyesinde Ege Üniversitesi Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü'nde düzenlenen yarışmaya, "Hayata Girişin!" başlıklı konuşması ile katılan öğrencimiz, 1. Mansiyon ödülünü almaya hak kazandı. SDÜTÖMER Öğrencisi Abdou-Gafarou Abdoulaye Bamoi, Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden gelen TÖMER öğrencilerinin katılımı ile gerçekleşen yarışmada elde ettiği başarıdan duyduğu mutluluğu dile getirerek "Yarışmaya katılacağımı öğrenince hem mutlu oldum hem de heyecanlandım. Hocalarım en büyük destekçim oldu. Hazırlamış olduğum metni, hocalarım sayesinde düzenleyip diğer hazırlıklara geçtim. Almış olduğum bu ödülde, arkadaşlarımın ve hocalarımın da emekleri var. Onlara pek çok şey borçluyum ve hepsine teşekkür ediyorum." dedi.

Merkez Müdür Yardımcısı Öğr. Gör. Pınar Dağ, SDÜTÖMER olarak böyle bir başarıya

katkı sağlamış olmaktan duydukları memnuniyeti şu sözlerle ifade etti: "Bu başarı mevcut öğrencilerimiz açısından da bir motivasyon kaynağı oluşturdu ve diğer öğrencilerimize örnek teşkil etti. Bundan sonraki platformlarda da merkez olarak yer almak ve öğrencilerimizle birlikte başarılarımızı sürdürmek istiyoruz."

Merkez Müdürü Doç. Dr. Selami Turan da "TÖMER birimleri üniversitelerin dışı bakan yüzünü yansıtmaktadır. Aynı zamanda ülkemizin uluslararasılaşma vizyonunun önemli parçalarından biridir. Biz de öğrencilerimizle ve öğretim kadromuzla birlikte bu bilincin farkında olarak faaliyetlerimizi sürdürüyoruz. Bu noktada TÖMER'ler arası konuşma yarışmasında ödül kazanan öğrencimiz, bu vizyon çerçevesinde üniversitemizi iyi bir şekilde temsil etmiş ve bizi gururlandırmıştır. Kendisini tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz." diye konuştu.

Sağlık Yönetimi Bölümü sektör temsilcileriyle buluştu

SDÜ İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü öğrencileri, İstanbul'daki üniversite ve hastaneleri ziyaret ederek görev ve hizmet alanlarına ilişkin bilgi ile uygulamaları yerinde inceleme fırsatı buldu.

Bölüm öğretim elemanları eşliğinde ilk olarak İstanbul Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümünü ziyaret eden öğrencileri, Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı ve Sağlık Yönetimi Bölümü Başkanı Prof. Dr. Haydar Sur karşıladı. Sur, üniversite hakkında genel bilgiler verdikten sonra sağlık yöneticiliğinin geleceğine dair çok değerli bilgiler verdi ve öğrencilere hayata dair tavsiyelerde bulundu. İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü ziyareti esnasında Dr. Öğr. Üyesi Hasan Giray Ankara ile bir araya gelen öğrenciler, tarihi Haydarpaşa Kampüsünü gezdi ve Sağlık Bilimleri Üniversitesinin misyonu ve sağlık yönetimi mezunlarının uluslararası alandaki kariyer imkanları hakkında bilgiler aldı. Sultan Abdülhamid Han Araştırma ve Uygulama Hastanesinde; tarihi hastane binası ve hastanenin içindeki müze gezen öğrenciler, daha sonra Hastane Kalite Direktörü Dr. Ali Arslanoğlu ile sohbet ederek Türkiye'de kalite ve akreditasyon çalışmalarına dair bilgiler edindi.

Sağlık çalışanlarının etik ve yasal sorumlulukları ele alındı

Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu ve Genç Sağlıkçılar Topluluğu tarafından "Sağlık Çalışanlarının Etik ve Yasal Sorumlulukları" konulu bir konferans düzenlendi.

Prof. Dr. M. Lütfü Çakmakçı Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen konferansın açılış konuşmasını MYO Müdürü Doç. Dr. Mehmet Ali Tabur, sağlık, etik ve yasal sorumluluklar hakkında bilgiler vererek etkinliğin verimli geçmesini diledi.

Tabur: "Paramediklerin önemli bir misyonu bulunmakta ve gün geçtikçe toplumda etki değeri artmaktadır. Bu meslek grubunun yetki ve sorumlulukları yüksek öğretim eğitim sürecinde verilmektedir. Ancak yazılı ve görsel medyada son zamanlarda artan şiddet haberleriyle karşılaşmaktayız. Bu tür problemlerin önlenmesi için yasal sorumlulukların iyi bilinmesi gerekir. Bu bilgilendirmeye kazancınız bilgi ve tecrübelerinin meslek hayatınızda kolaylıklar sağlayacağını umut etmekteyim." dedi.

SDÜ Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Dr. Öğr. Üyesi Abdulkadir Yıldız da "Tıpta etik ilkelerin içselleştirilmesi konusunda beceri", "tıpta etik ilkelerin yasal dayanakları konusunda bilgi", "paramediklerin sorumlulukları konusunda ve adli olguya yaklaşımı konusunda beceri", "paramediklerin malpraktis iddialarına karşı savunma ve bilgi sahibi olmak" konularına değindi.

Yıldız, öğrencilere sıkıntı yaşamamaları için hastaya ve yetkililere müdahalenin amacı ve niteliği hakkında bilgi vermeleri gerektiğini söyledi.

Isparta'nın huzur sakinleri

Isparta Aktif Yaşam Merkezi'nde yaşayan ve orada vakit geçiren yaşlı sakinlerle ve çalışanlarla Kampüs Doğu Batı olarak sizler için bir söyleşi gerçekleştirdik.

İlknur Merve Sarı-Çalışan

Burada çalışmaya başlayalı üç yıl oldu. Danışma ve yönlendirme bölümünde çalışıyorum ve işimden gayet memnunum. İnsanları sevdiğim için buradayım çünkü benim için burada yaşayan her insan ayrı bir bilgi, ayrı bir deneyim kaynağı. Onlardan öğrenebileceğimiz çok şey var. Ayrıca buradan faydalanmak isteyen insanlar için şartları söyleyecek olursak, 60 yaş üzeri kendi işini kendi görebilen, kendini idare edebilen yalnız yaşayan herkes başvurabilir. Kapımız herkese açık.

Esmâ Gülbeyaz-Çalışan

Aktif yaşam merkezinde bakım personeli olarak çalışmaktayım. İşimi isteyerek ve severek yapıyorum. 2016 yılından beri burada çalışıyorum. Burada kalan her insan bizim için çok kıymetli çünkü her birinin içinde ayrı bir yaşanmışlık var. Onlarla sohbet etmek, onların deneyimlerinden faydalanmak insana ayrı bir değer katıyor. Sorun olarak söyleyebileceğim tek şey yer darlığı

çekmemiz. İnşallah ileride daha büyük bir yere geçeriz ve bu sorunu da çözeriz.

Solmaz Uslu-80

Yaklaşık bir ayı aşkın bir süredir buradayım. Buraya gelmeden önce gençliğimden ve o zamanlardan bahsetmek isterim. Bizim gençliğimiz ve çocukluğumuz savaş zamanlarına denk geldi. O zamanlar açlık, hastalık, yoksulluk gibi çok zor şartlarla mücadele ediyorduk. Salgın hastalıklar ve yoksulluk vardı. O günlerden bu günlere şükür gelebildik, bu durumu anlatmamda ki sebep ise yaşadıklarımın, tecrübelerimin gençlere bir örnek teşkil etmesi ve suyunu içtiği, ekmeğini yediği vatani daha da çok sahiplenmesi için. Buradaki ortam çok güzel, burayı çok sevdiğim ve kendimi iyi hissettiğim için geliyorum. Arkadaşlıklar kurduk, burada arkadaşlarımız çok iyi ve güzel insanlar var. Burada günümüz sabah kahvaltısı edip ardından gelen fizyoterapi öğrencileri ile spor yaparak başlıyor. Sonra isteyen istediği gibi vaktini geçiriyor, ibadet, namaz gibi şeylerle vaktimizi geçiriyoruz.

Nilgün Doğan-62

Bir seneden beri buradayım ama buraya gelene kadar geçmişte çok zorluk çektim. Eskiden huzur evleri, Sağlık ocakları bu kadar sık ve yaygın değildi. Ben geçmişte kocamdan ve ailesinden çok sıkıntı yaşadım, o sıkıntı ve yaşam şartları beni şu an çeşitli hastalıklara maruz bıraktı. Fakat şu an böyle yerlerin açılmasıyla bizim için de vakit geçirilecek huzurlu bir ortam oluştu. Eskiden evde tek başımıza oturuyorduk ama böyle yerlerin açılmasıyla hem sosyal hayatımızda bir takım uğraşlar edindik hem de güzel dostluklar kurduk. Burada yapılan hizmetten çok memnunuz burada aile sıcaklığında bir ortam ve sıcaklık var. Böyle yerlerin daha fazla olmasını ve yaşlıların daha fazla yararlanmasını istiyoruz.

Makbule Ayan-75

Buraya gelmeye başlayalı iki hafta oldu. Buradan çok memnun olduğumuz için burada kaldık. Kendimize özel servisimiz var, bizi sabah getirip akşam götürüyor. Burada rahat bir şekilde topluca ibadet etme şansımız var. Arkadaşlarımızla sohbet, muhabbet ederek kendimize uygun sosyal bir ortam geliştirdik. Hayatımda ilk kez burada spor yapmaya başladım. Burada hayatım belirli bir düzene girdi.

Yusuf Eryılmaz-73

İki senedir buraya gelmekteyim. Burayı çok seviyorum, sıcak ve samimi bir ortam. Benim için bu yaşta sonra en önemli olan

şey stresten uzak, huzurlu bir hayat. Bu hayatı burada buldum. İki yıldan beri sakin, huzurlu bir ortam elde ettik burada. Gerek arkadaşlarımızla, gerek çalışanlarla iyi ilişkiler kurup sosyal bir hayat edindik.

Cemile Kıvanç-84

Burayı ilk açanlardan biri benim. İlk açıldığında az kişiydik ama burası gün geçtikçe kalabalıklaştı. Bizim yaşımızdaki insanlar buraya daha fazla rağbet etmeye başladılar. Kendi evlerinde tek başlarına oturmaktansa buraya gelip aktif bir yaşamı seçtiler. Buradan topluluk adına söylemem gerekirse, çok memnunum, vaktimizi boş yere geçirmiyoruz. Gözlerim az görmesine rağmen kitap okumaya çalışıyorum, günlük olayları takip ediyorum. Yaşam ne kadar çok olsa bile kendimi ve çevremi geliştirmeye ve değiştirmeye özen gösteriyorum

Hesna Ulubaş-76

Bir yılı aşkın süredir buradayım. Şeker ve tansiyon gibi hastalıklara sahibim. Buraya gelmeden önce şekerim ve tansiyonum düzensizdi. Hastalıklarımı çok kontrol altına alamıyordum ancak buraya gelmemle her şey değişti. Burada hem sağlığım belirli bir düzene girdi hem de yaşamım yeniden anlam kazandı. Geçmiş yaşantıma göre spor benzeri aktivitelerle yeni şeyler öğrendik. Doğruyu söylemek gerekirse insanın belirli bir yaşta sonra böyle şeyleri öğrenmesi hem garip hem de güzel bir şey. Burada mutlu ve huzurluyum tek temennim böyle yerlerin daha fazla olması ve halkımızın böyle yerlerden daha çok yararlanması olacaktır. Evimde bulamadığım rahatı, huzuru ve hürmeti burada buldum.

Hacer Altın-76

İki yıldır buradayım ama konuya girmeden önce geçmişimden bahsetmek isterim. Gençken yaşlılara hürmet vardı, gençler yaşlılara hürmet gösterirdi. Saygı ve edep vardı ama şu zamana baktığımızda ise gençler yaşlılara hürmet göstermiyor. Ne kadar eğitim almış olsalar da insani duyguları zayıf, bize hürmet ve saygı göstermiyorlar. Bu gazete aracılığı ile bunu dile getirmek isterim. Buraya gelecek olursak, burayı çok seviyorum ve burası benim ikinci evim oldu. Burada genelde kendi yaşlarımız insanlar var. Buraya uyum sağlamakta sıkıntı çekmiyoruz. Evde olduğumuzdan daha özgürüz diyebilirim çünkü burada birbirimizi anlayabiliyoruz. Kendi yaşlarımız olduğu için aynı dünya görüşüne sahibiz.

İsmet Çalışkan-79

Benim burayla tanışmam yeni oldu aslında, daha buraya geleli üç ay oldu. Ben aslen Burdur Bucak'lıyım. Buraya yeni gelmemle rağmen yeni dostluklar, yeni arkadaşlıklar edindim. Burada günlerim çok iyi geçiyor, burada yeni hobiler edindik. Daha nice yaşamadığımız deneyimleri yetmiş yaşından sonra burada yaşadım. Burada spor yapmayı öğretiyorlar, stajyer öğrenciler eşliğinde spor yapıyoruz. Kendi arkadaşlarımızla beraber geçmişten, hayattan konuşuyoruz. Herkes kendi yaşam tecrübelerini paylaşıyor. Bu durum bizim açımızdan olumlu bir farklılık yaratıyor. Hem rahatça vakit geçirip hem de günümüzü iyi bir şekilde değerlendirebiliyoruz.

Azize Yergezer-74

Altı aydan beri buradayım. Ben aslında buraya ilk olarak deneme amaçlı geldim, sonra çok memnun kaldım. Çünkü belli bir yaş geçtikten sonra insan tek başına kalıyor ve hayatı pasifleşiyor. Ben de buraya gelmeden önce pasif durgun bir hayat yaşıyordum ancak buraya deneme amaçlı gelemlerle beraber hayatım değişti ve yeniden anlam kazandı. Buraya gelmemle beraber çeşitli spor aktiviteleri gibi eğitimler yapmaya başladık. İnsanın kaç yaşında olursa olsun kendi geliştirmesi gerçekten iyi bir şey. Gençken yaşamadığımız bazı deneyimleri şimdi yaşıyoruz. Böyle olunca da insan ister istemez mutlu oluyor. Yaşadığının, kalbinin boşa atmadığının farkında oluyor. Burada olmaktan ve yapılanlardan çok memnunum. **Haber: Mehmet Akdağ**

Doğu Batı

Yıl: 3 Sayı: 22

Haziran 2018

Süleyman Demirel Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Uygulama Gazetesi

SDÜ İletişim Fakültesi Adına Sahibi
Prof. Dr. Ramazan Erdem

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Resul Taşan

İçerik Editörü
Arş. Gör. Hasan Rençber

Grafik-Tasarım
Durmuş Ali Gürtoklu

Yardımcı Editör
Cem Göçmen

Redaktör
Cansu Karademir

Muhabirler
**Gizem Çorlu
Hamza Turan
Mehmet Akdağ
Mesut Baydar**

Foto Muhabiri
Mert Arıbakır

İletişim
SDÜ İletişim Fakültesi Çünür / Isparta
Telefon: 0 (246) 211 83 60
e-posta: kampusdogubati@gmail.com

Basım Yeri
**Hamdioğulları İç Dış Ticaret A.Ş.
Adres: Aşağı Öveçler Mh.
1332 Sok. 5/8 Çankaya / ANKARA
Telefon: 0 (312) 472 02 18**

Kampüs Doğu Batı Gazetesi aylık süreli bir yerel yayındır.

Geleceğin atletizmcileri çekirdekten yetişiyor

SDÜ Spor Bilimleri Fakültesi Atletizm Uzmanlık Bölümü öğrencileri tarafından yaklaşık 300 çocuğa atletizmin temel eğitimleri verildi. Öğr. Gör. Ayşegül Aloğlu, bilişsel kinestetik ve çocuk atletizmi üzerine çalışmalarını gazetemize anlatıyor.

Çocuklara atletizm öğretmenin bir mutluluk olduğunu belirten Aloğlu: "Geçen yıl Isparta'da birkaç ilköğretim okuluna giderek çocuklarımızı Kids Athletics (Çocuk Atletizmi) ile tanıştırdık. Yaklaşık 300 çocuğumuzla atletizmin temel unsurları olan sürat, dayanıklılık, atma ve atlama gibi becerileri, çocuklar için özel üretilen malzemeler yardımı ile hazırladığımız parkurlarda oyun formatında yarışmalar yaptık. Böylece hem atletizm branşlarını küçük çocuklara tanıtır sevdirmiş hem de öğrencilerimizin deneyim kazanmasını sağlamış olduk."

IAAF Kids Athletics nedir?

IAAF Kids Athletics Uluslararası Atletizm Federasyonunun geliştirdiği bir uygulamadır. Farklı motor beceri gruplarına göre ayrıştırılmış mekanlarda, takım esasına göre kurgulanmış, yeni branşlar ve yeni yarışma türleri sunan, zevkli ve heyecan verici bir düzenleme diyebiliriz. Fiziki güç talebi düşük olduğundan buna her çocuk kolaylıkla katılabilir.

Bu yıl ise beş, altı yaş kreş çocuklarımızla çalışmayı planladık ve bölüm hocalarımızdan Dr. Öğr. Gör. Sinan Akın ile birlikte görsel algı, bilişsel beceriler ve fiziksel egzersizler ile beyin eğitimi anlamına gelen, dünyada çoktandır uygulanan ancak ülkemizde yeni yeni uygulamaya başlanan "bilişsel kinestetik" uygulamasını ekledik.

"Bilişsel kinestetik, kişisel performans ve başarıyı artırır"

Bilişsel kinestetik görsel algı, bilişsel beceriler ve fiziksel egzersizler ile bir beyin eğitimidir. Amacımız, beynimizin olanaklarını daha iyi şekilde kullanarak kişisel performans ve başarıyı arttırmaktır. Özel olarak tasarlanmış egzersiz programı fiziksel sağlığı geliştirir ve beynimizde yeni nöronlar arası bağlantılar oluşturarak zihnimize de yarar sağlar. Beynin kapasitesinin artırılması hayatta başarı ve özgüven getirerek hayatı kolaylaştırır. Bilimsel temellere dayalı olan eğlence boyutu yüksek, sistematik ilerleyen bu egzersizlerin her kesimden bireylerin başarısını ve yaşam kalitesini

arttırarak egzersiz yolu ile beyin gelişimini destekleyip günlük hayattaki kişisel performanslarına olumlu katkılar sağlayarak başarıyı artırır. Eğitimlerde çalıştığımız kişilere farklı bir bakış açısı getirerek, eğlencenin ön planda olduğu bir sistemle beynimizin kullanım kapasitesini arttırabileceğimizi gösteriyoruz. Bireylere beynimizin insan vücudundaki en önemli parçalarından biri olduğunu özümsetirken, her antrenman günü bir öncekinden seviye olarak artan sistematik ilerleyen antrenman metotlarımızla yaşam boyu sağlıklı bir bilişsel ve görsel sistem sunuyoruz.

"Baskı altında doğru karar verebilmeyi sağlar"

Kinestetik antrenman bireylerin günlük yaşamın monoton, sıkıcı ve rutin giden durumundan kurtulup hayatın daha eğlenceli hale gelmesini sağlıyor. Genel olarak, stresten uzak, daha dikkatli, daha çabuk algılayan, hızlı düşünen, sosyalleşen, en doğru kararları anında verip ve uygulayan birey-

ler yetiştiriliyor. Yaptığımız grup egzersizleriyle günümüzde psikolojik rahatsızlık olarak da kabul görmeye başlanan özgüven eksikliği, stres, antisosyal birey, baskı altında doğru karar verebilme, motivasyon

ve konsantrasyon problemlerine çözüm üretebiliyor.

Bilişsel Kinestetik antrenman alanları ve et-

değişim sağlayabilme

- Problemlere daha kolay çözüm bulma
- Sınavlarda soruları daha kolay anlama ve çözme
- Öğrenme yeteneğinde gelişim
- Okuma ve yazma yeteneğinde artış
- Farklı bilgileri bir arada algılama ve uyarlamada artış
- Dikkat ve Konsantrasyon gelişimi
- Hafızada ki bilgiye daha hızlı ulaşabilme
- Özgüvende artış
- Sosyalleşme

Genel kazanımlar

- Yaşlılar, daha sağlıklı ve zinde olurlar
- Duygusal stresi azaltma
- Fiziksel rahatlama
- Konsantrasyonda gelişim
- Hafıza ve öğrenme kapasitesini artırma
- Zihinsel ve fiziksel performansta gelişim
- Hata yapma oranını azaltma
- Öz güvende artış
- Birbirinden bağımsız iş yapabileme yeteneği
- Problemlere daha kolay çözüm bulma
- Daha az enerji ve eforla daha iyi performans
- Dengenin gelişimi
- Hareket ve performansta hızlanma

Haber: Hamza Turan

kileri hakkında bilgi verebilir misiniz?

Bilişsel kinestetik üç temel antrenman alanından oluşuyor. Bilişsel kinestetik antrenman alanları; esnek vücut kontrolü, görsel sistem ve bilişsel beceriler olarak adlandırılır.

Esnek vücut kontrolü egzersizlerinde, birey dış dünyadan gelen uyarılara karşı hazır olmayı ve en uygun biçimde tepki gösterebilmeyi öğrenerek yapması gereken işi rahatça başarabilir.

Hareket akışı, vücudun bir bölümü ile durmaksızın hareket yaparken, diğer bir bölümü ile başka bir hareket yapmak, hareket zinciri de birbirinden farklı en az iki hareketi birleştirme diyebiliriz.

Çocukların kazanımları

- Çocuklar, daha yaratıcı olur ve kendine güvenir
- Öğrencilerin, öğrenme yeteneği ve konsantrasyonu artar
- Sporcuların, performansı artar
- Bir görevden diğerine hızlı

SDÜ'de Daha İyi Eğitim Daha Kaliteli Sağlık Hizmeti İçin **Haydi Isparta Hep Beraber**

Gelişen son teknolojiyi sürekli takip eden ve bu gelişmeleri bünyesine kazandırma adına gerek poliklinik hizmetlerini gerekse daha donanımlı hekim eğitimlerini en üst seviyeye çıkarmayı amaçlayan hastanemize katkılarınızı bekliyoruz.

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

Banka	:T.C. Ziraat Bankası
Şube	:Isparta Merkez Şubesi
Şube Kodu	:0 132
Hesap Adı	:Süleyman Demirel Üniversitesi Hastanesi Ek Bina İnşaat
Bağış Hesabı IBAN	:TR 0500 0100 0132 4480 7896 6323

**SÜLEYMAN
DEMİREL
ÜNİVERSİTESİ**

Bağışlarınız eğitime destek kapsamında değerlendirilmektedir.